

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2013

Τ.Θ. 1308, Τ.Κ. 380 01 ΒΟΛΟΣ, ΤΗΛ.: 24210 93502, 24210 93510, FAX: 24210 67903

ΚΩΔΙΚΟΣ: 2369

ΠΕΝΤΕ ΧΡΟΝΙΑ ΧΩΡΙΣ ΤΟΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟ!

Μέ αισθήματα βαθιάς συγκίνησης καὶ ἔκδηλης εὐγνωμοσύνης ὁ Ἱερός Κληρὸς καὶ ὁ λαὸς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, τίμησαν (27/1) τὴν μνήμη τοῦ αἰοδύμου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν & πάσης Ἑλλάδος, τοῦ ἀπὸ Δημητριάδος, Χριστοδούλου, πέντε χρόνια μετὰ τὴν εἰς Κύριον ἐκδημία του.

ΠΟΛΥΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Στὸν Μητροπολιτικὸ Ἱερό Ναὸ Ἀγίου Νικολάου Βόλου τελέστηκε πολυαρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία καὶ μνημόσυνο, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σάμου & Ἱκαρίας **κ. Εὐσέβιου**, τὸν ὁποῖο πλαισίωσαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Βρεσθένης **κ. Θεόκλητος**, Βελεστίνου **κ. Δαμασκηνός** καὶ Δημητριάδος **κ. Ἰγνάπιος**, πλειάδα Πρεσβυτέρων καὶ Διακόνων, μετὰ προεξάρχοντα τὸν τ. Πρωτοσύγκελλο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν **Πρωτ. Θωμᾶ Συνοδινό**, παρουσία πλήθους εὐσεβοῦς λαοῦ. Τὸν θεῖο λόγο κήρυξε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σάμου **κ. Εὐσέβιος**, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε, κατ' ἀρχάς, στὸ ἔργο τοῦ Μακαριστοῦ Χριστοδούλου σπὴν Μητρόπολη Δημητριάδος, σημειώνοντας ὅτι «Ἡ διακονία τοῦ Μακαριστοῦ Χριστοδούλου ἐδῶ στὸ Βόλο ἀποτελέσῃ πραγματικὸ ξεχείλισμα ἀγάπης καὶ προσφορᾶς, μέχρι αὐτοθυσίας, διὰ τὴν πνευματικὴν πρόοδον ὅλων σας. Γι' αὐτὸ ἀγαπήθηκε ὅσο κανεὶς ἄλλος καὶ ἡ μνήμη του παραμένει ἀνεξίτηλη μέχρι σήμερα...».

Ὁ κ. Εὐσέβιος χαρακτήρισε τὸν αἰμόνηστο Ἀρχιεπίσκοπο «Τύπο καὶ παράδειγμα

στὸ ἐπίγειο ἱερό Θυσιαστήριο..., στὸν ἱερό Ἄμβωνα..., στὸ πλούσιο συγγραφικὸ του ἔργο, πού ἀποτυπώνει ἐναργῶς, μετὰ τὴν δυνατὴ του γραφίδα, τοὺς προβληματισμούς καὶ τὴν ποιμαντικὴ ἀγωνία τοῦ ἀληθινὰ ἀνήσυχου πνεύματός του νὰ προτρέχει τῆς ἐποχῆς του γιὰ νὰ καταστήσει ἀποτελεσματικὸ καὶ καρποφόρο τὸ ποιμαντικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας... Τύπος καὶ ὑπογραμμὸς στὸν Ἀρχιεπισκοπικὸ θρόνο τῶν Ἀθηνῶν, ὅπου σὲ κάθε περίπτωση ἐνεργοῦσε μετὰ τὸ ἀλάνθαστο κριτήριον τῆς ἐκκλησιαστικῆς του συνειδήσεως, μαζί μετὰ τὴν αὐθεντικότητα τῆς προσωπικότητός του... Τύπος καὶ παράδειγμα στὰ τέλη τῆς βιοτῆς του...».

Ὁλοκληρώνοντας ὁ κ. Εὐσέβιος ἐπεσήμανε ὅτι σήμερα «οἱ Ἑλληνοὶ τὸν ἀναζητοῦν μετὰ νοσταλγία, γιατί ὁ Χριστοδούλος, ὡς ἀγάπη, δὲν πέρασε ἀπαράτητος... Ὁ δυναμικὸς, ὀρμητικὸς καὶ χαρισματικὸς Ἐκκλ/κὸς ἠγάπησε ἐσίγησε, πλέον, εἰς τοὺς τωρινούς δύσκολους καιρούς. Ὅμως, κατέλιπε πνευματικὴν παρακαταθήκην, πολὺτιμον κατὰ πάντα καὶ φωτεινὴν διὰ τὴν μέλλουσαν πορείαν μας...».

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΜΝΗΜΗΣ

Τὸ ἀπόγευμα πραγματοποιήθηκε μία ἀνεπανάληπτη καὶ μεγαλειώδης ἐκδήλωση μνήμης στὸ κατάμεστο Πν. Κέντρο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Στὴν ἐκδήλωση παρέστησαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Σάμου & Ἱκαρίας **κ. Εὐσέβιος**, Βρεσθένης **κ. Θεόκλητος**, Βελεστίνου **κ. Δαμασκηνός** καὶ Δημητριάδος **κ. Ἰγνάπιος**, ὁ Περιφερειάρχης Θεσσαλίας **κ. Κώστας Ἀγοραστός**, ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς **κ. Ἀθανάσιος Νάκος**, ὁ Δήμαρχος Βόλου **κ. Πάνος Σκοπινιώτης**, ὁ τ. Ὑπουργὸς **κ. Παναγιώτης Δεληγιάννης**, ἡ Βουλευτὴς Μαγνησίας **κ. Μαρίνα Χρυσοβελώνη**, ἐκπρόσωποι τῶν Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν, τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ μέγα πλῆθος λαοῦ, πού κατέκλυσε ὅλους τοὺς χώρους τοῦ Πν. Κέντρου. Τὴν ἐκδήλωση συντόνισε, ὁ Ἀρχιμ. Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου, πνευματικὸ τέκνο τοῦ Μακαριστοῦ Χριστοδούλου καὶ Ἱεροκήρυκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Πρῶτος ὁμιλητὴς ἦταν ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως τ. Βουλευτῶν

ΠΕΝΤΕ ΧΡΟΝΙΑ ΧΩΡΙΣ ΤΟΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟ!

Συνέχεια από τη σελ. 1.

& Ευρωβουλευτών **κ. Κων/νος Πυλαρινός**, τ. Γενικός Δ/ντής των Οικονομικών Υπηρεσιών της Εκκλησίας της Ελλάδος. Ο κ. Πυλαρινός περιέγραψε το εγχώριο και διεθνές περιβάλλον, μέσα στο οποίο ο Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος ανέλαβε το πηδάλιο της

Εκκλησίας της Ελλάδος: «Η κατάρρευση των κομμουνιστικών καθεστώτων, με την συνακόλουθη απελευθέρωση των Ανατολικών Ορθοδόξων Εκκλησιών, η 11η Σεπτεμβρίου 2001, η διάλυση, με πολύ αίμα, της Γιουγκοσλαβίας και η ριζική αλλαγή του χάρτη της Βαλκανικής, και σε εσωτερικό επίπεδο η σύγκρουση Εκκλησίας - Πολιτείας στο θέμα των ταυτοπίων, η κρίση των αποκαλούμενων εκκλησιαστικά «Νέων Χωρών» με το Οικ.

Πατριαρχείο, η επίσκεψη του Πάπα Ιωάννη Παύλου στην Αθήνα, η αναστάτωση του Ορθοδόξου λαού από την φημολογία των προκατασκευασμένων ή μη εκκλ/κών σκανδάλων κ.ά.».

Στη συνέχεια ο κ. Πυλαρινός αναφέρθηκε σε συγκεκριμένα γεγονότα της Αρχιεπισκοπικής πορείας του Μακαριστού Χριστόδουλου, που την σημάδεψαν καταλυτικά, ενώ τον κατέστησαν στόχο επιθέσεων και υπονόμησης: η επίσκεψη του Πάπα Ιωάννη Παύλου στην Αθήνα το 2001, η επίσκεψη του Αρχιεπισκόπου στη Μόσχα το 2001, η επίσκεψη του Προέδρου Πούτιν στον Αρχιεπίσκοπο το ίδιο έτος, η επίσκεψή του στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο το 2003, ενώ στάθηκε ιδιαίτερα στην κρίση με το Φανάρι το 2004, για την οποία είπε: «Τό όλον θέμα υπήρξε, υπό πᾶσαν ἔρμηνεία, μία πικρή εξέλιξη και μία σοβαρή πληγή για την Εκκλησία της Ελλάδος...».

Συνεχίζοντας την καταγραφή των κορυφαίων στιγμών του αοιδίμου Αρχιεπισκόπου ο κ. Πυλαρινός αναφέρθηκε στην ίδρυση του Γραφείου της Αντιπροσωπείας της Εκκλησίας της Ελλάδος στις Βρυξέλλες, στην επίσκεψή του στο Παγκόσμιο Συμβούλιο των Εκκλησιών το 2006, στο Βατικανό και στον Πάπα Βενέδικτο τον 16ο την ίδια χρονιά, καθώς και στο τελευταίο του ταξίδι στην Κύπρο το 2007. Ολοκλήρωσε την αναφορά του μιλώντας για το δραματικό, όσο και ήρωικό τέλος του Αρχιεπισκόπου και κατέληξε ως εξής: «Ανέβηκε τον Γολγοθά της ασθένειας, με πίστη και θάρρος, ψυχικά και πνευματικά ὀρθιος, ὅπως ἄξιζε σέ ἕναν πρίγκιπα τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας. Ἡ εὐχή του καί ἡ μνήμη του ἄς μᾶς συντροφεύουν καί ἄς μᾶς στηρίζουν πάντα στή δική μας δύσκολη καί ἀπορροφημένη πορεία».

Ἐπόμενος ὁμιλητής ἦταν ὁ τ. Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί πνευματικό τέκνο τοῦ Μακαριστοῦ Χριστοδούλου **Πρωτ. Θωμᾶς Συνοδινός**. Ὁ π. Θωμᾶς σημείωσε ὅτι «ὁ μακαριστός καί ἀλησμόνητος Ἀρχιεπίσκοπός μας, συνιστᾷ ἕνα πραγματικό φαινόμενο γιά τά σύγχρονα δεδομένα. Καί ἀπόδειξη αὐτοῦ τοῦ γεγονότος δέν εἶναι μόνο οἱ πολυπληθεῖς ἐκδηλώσεις μνήμης, σάν τήν ἀποψινή. Ἦδη

στῆς πανεπιστημιακές σχολές εἰτοιμάζονται διατριβές γιά πτυχές τοῦ ἔργου του. Κυκλοφοροῦν τά ἅπαντα τῶν ἔργων του μέ ποικίλους τρόπους, ὥστε νά ἐντυπῶ κανεῖς στό διεισδυτικό καί ὀραματικό λόγο του. Τό γεγονός ὅτι σέ ὅλα τά ἐπίπεδα, ἐκκλησιαστικά, πολιτικά, κοινωνικά, ὁ Χριστόδουλος συζητεῖται καί ἀναζη-

τεῖται ἐπί καθημερινῆς βάσεως, εἶναι δεῖγμα τῆς ἐμβέλειας τοῦ σύνομου χρονικά, ἀσύγκριτου, ὅμως, σέ εὖρος ἔργου του. Αὐτό εἶναι τό χαρακτηριστικό ἴδιωμα τῶν μεγάλων ὀραματιστῶν. Νά ἀνοίγουν δρόμους πού οἱ ἴδιοι ἐλάχιστα περπάτησαν, νά δημιουργοῦν παρακαταθῆκες πού οἱ ἴδιοι ἐλάχιστα ἀπόλαυσαν, νά σπέρνουν καί νά καλλιεργοῦν γευόμενοι ἐλάχιστους ἀπό τούς καρπούς τῶν μεγάλων κόπων τους. Ἐντέλει, οἱ ὀραματιστές δέν παραδίδονται στό παρελθόν τῆς ἱστορίας, ἀνήκουν στό μέλλον καί στήν περίπτωση τοῦ Χριστοδούλου ἀποτελοῦν κι ἕνα διαρκές παρόν...».

Ὁ π. Θωμᾶς χαρακτήρισε τόν Μακαριστό Χριστόδουλο «Ἀρχιεπίσκοπο τῶν μεγάλων ὀραματισμῶν» καί ἀνέπτυξε τήν ὁμιλία του σέ τρεῖς ἄξονες: Α. Τό ὄραμα τοῦ Χριστοδούλου γιά τήν Ἐκκλησία, Β. Τό ὄραμά του γιά τό Ἔθνος καί Γ. Τό ὄραμά του γιά τόν ἄνθρωπο. Τόνισε ὅτι «Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος προσέβλεπε στήν Ἐκκλησία ὡς κοινωνία ἀγάπης... μιλοῦσε γιά μία ἐλευθέρη καί ζῶσα Ἐκκλησία, ἀπερίσπαστη στόν πνευματικό προσανατολισμό της ἀλλά καί στήν ἐγκόσμια ἀποστολή της, μίαν Ἐκκλησία-Κιβωτό ἀληθείας καί σωτηρίας... Ὁραματιζόταν τήν Ἐκκλησία μας σύγχρονη, ἐνταγμένη στό κοινωνικό γίνεσθαι, διαμορφώτρια τῶν περιστάσεων καί ὄχι ταπεινωμένη, ἀπλό ἀκόλουθο τῶν γεγονότων. Ἦξερε πῶς ἡ ἱστορική δικαίωση τῆς Ἐκκλησίας δέν εἶναι τό περιθώριο, ἡ ἐξέδρα, ἀλλά ὁ ἀγωνιστικός στίβος... Συγχρονισμένη ἀλλά ὄχι ἐκκοσμηκευμένη, νά παρακολουθεῖ, νά ἀφουγκράζεται καί νά προβλέπει... Ἐπιθυμοῦσε διακαῶς νά εἶναι ἡ Ἐκκλησία μας παραδοσιακή καί σύγχρονη, γιά νά ἐνστερνίζε-

ται τά μηνύματα τῶν καιρῶν. Νά μπορεῖ νά κατεβαίνει ἀκόμη καί στό πεζοδρόμιο γιά νά ζητήσει τό ἀπολωλός ἀπλά, σεμνά, ἀγαπητικά καί ταπεινά, χωρίς νά χάνει τήν ἱεροπρέπειά της. Ὁ Χριστόδουλος υπῆρξε ἀληθινά παραδοσιακός. Τό στεῖρο συντηρητισμό καί τή μούχλα τά θεωροῦσε ἀρρώστια. Τόν ἀδιάκριτο καί θρασύτατο προοδευτισμό τόν ἔβλεπε ὡς ἀσθένεια καί ὕβρη. Δέν υπῆρξε οὔτε συντηρητικός οὔτε προοδευτικός. Ὑπῆρξε πρωτοπόρος καί ἀληθινά παραδοσιακός... Ἦθελε τήν Ἐκκλησία μας κοινωνική καί ὄχι ἀπόκοσμη... Σήμερα δέν εἶναι παρών. Ἀλλά αὐτό δέν σημαίνει ὅτι εἶναι... ἀπών! Αὐτή ἡ φωνή ἀκούγεται καθαρά στήν καρδιά μας ἀκόμη καί σήμερα. Τόν κατηγόρησαν ὅτι ἤθελε νά βρῆται συνεχῶς στό ἐπίκεντρο, ἀλλά ἕνας ἀληθινός πατέρας ἔχει τό δικαίωμα νά θέτει τόν ἑαυτό του στό περιθώριο; Τόν κατηγόρησαν ὅτι εἶχε λόγο γιά ὅλα. Ἀλλά ἕνας ἀληθινός πατέρας ἔχει τό δικαίωμα νά σιωπᾷ μπροστά στά προβλήματα τῶν παιδιῶν του; Ἡ πατρότητα δέν εἶναι πάντοτε εὐχάριστη. Ὁ Χριστόδουλος, ὅμως, ἂν καί τοῦ ἄρεσε νά εἶναι εὐχάριστος, δέν δίσταζε νά γίνεαι καί δυσάρεστος χάριν τοῦ κοινοῦ συμφέροντος καί τῆς προόδου...».

Ἀναφερόμενος στό ὄραμα τοῦ Αρχιεπισκόπου γιά τό Ἔθνος, ἐπεσήμανε, μεταξύ ἄλλων: «Πίστευε βαθειά στόν ἐθνικό ρόλο τῆς Ἐκκλησίας καί στόν ὑγίη πατριωτισμό πού δέν τόν ἔβλεπε φυλετικά ἀλλά πνευματικά. Θεωροῦσε τό ἐθνικό φιλότιμο ὡς ἱστορική μοῖρα καί διαχρονική ἐπιταγή τοῦ ἔνδοξου παρελθόντος. Προέτασε τήν διατήρηση τῆς ἱστορικής μνήμης σέ ἐποχές

πού οι όποιες αναφορές στην ιστορία του Γένους λαιδοροϋνταν ώς προγονοπληξία και όπισθοδρόμηση... Πρωτοστάτισε στην ανάδειξη της άγνωστης ή ξεχασμένης εκκλησιαστικής αντίστασης για να αποδείξει, σε πείσμα όσων πλαστογραφούν την αλήθεια, ότι η ιστορία δέν παραγράφεται, δέν διαγράφεται και δέν ξαναγράφεται... Παρενέβαινε σε επίσημους κρατικούς φορεΐς, όταν έβλεπε την παρακάραση της ιστορίας να εισβάλλει στις βαθμίδες της εκπαίδευσης ή στους κύκλους των «επαϊόντων», για να αποκαταστήσει την ιστορική ακρίβεια τεκμηριωμένα και συνετά. Φρυκτωροϋσε πάνω στα μετερίζια της ιστορικής μνήμης! Μετέδιδε στους ακροατές, συνομιλητές ή αναγνώστες του τον πόθο για έθνική έγρηγορη, για έθνική αφύπνιση, για περιφρούρηση των έθνικων και ιστορικων μας δικαιων!....

...Συνέλαβε από νωρίς την έμπρακτη συνεργασία των όρθοδόξων-όμοδόξων λαων και ενίσχυε ποικιλοτρόπως τους έλληνορθόδοξους μειονοτικούς θυλάκους ιδιαίτερα στην Μ. Ανατολή, στην πρώην σοβιετική όμοσπονδία ή στα Βαλκάνια. Θεωροϋσε την ένότητα της πίστεως μία κοινωνία του Άγιου Πνεύματος κι ένα μοναδικό πολιτισμικό αγαθό. Τότε λαιδορήθηκε για τίς απόψεις του περί ενιαίας έξωτερικής πολιτικής των όμοπίστων - σήμερα, όμως, οι θέσεις του αυτές κατέχουν έξέχουσα θέση στην ατζέντα της Έλληνικής διπλωματίας...».

Ο π. Θωμās περιέγραψε στην συνέχεια τό όραμα του Μακαριστου Χριστοδούλου για τον άνθρωπο: «Σεβάστηκε απόλυτα την ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Και τό έκαμε πράξη όχι μόνο στους γεννημένους αλλά και στους αγέννητους. Διότι πρώτος αυτός εισήγαγε στο θεολογικό και στον επιστημονικό προβληματισμό τά σύγχρονα βιοηθικά διλήμματα. Εΐχε τό θάρρος να μιλήσει για την ιερότητα της ανθρώπινης ζωής «έξ άκρας συλλήψεως» έως τό θάνατο. Μίλησε κι έγγραψε πολλά για την ευγονική ή την ευθανασία, αλλά και πήρε την πρωτοβουλία να αλλάξει τη στάση της Έκκλησίας απέναντι σε όσους αυτοκτονούν με φιλανθρωπία και σεβασμό στην αξιοπρέπεια... Άγωνίστηκε με πάθος ενάντια στις κοινωνικές ανισότητες... δέν υπήρξε ό δεσπότης των σαλονιών και του γραφείου.

Ποτέ δέν ήταν ό άπσαλάκωτος και ό υπερόπτης. Ξεπερνοϋσε γρήγορα τίς όποιες διαφορές επιπέδου ταυτιζόμενος με τά μικρά παιδιά, τους έφήβους, τους φυλακισμένους, τους άπορους, τους κοινωνικά αποκλεισμένους. Θεμελίωσε ένα αξιοζήλευτο φιλανθρωπικό έργο, καρπό κι αυτό της αγάπης του για κάθε έμπεριστάτο συνάνθρωπο. Έγινε η άφορμή και η αίτια να «πάρουν μπροστά» οι σκουριασμένες μηχανές του εκκλησιαστικού κατεστημένου που συχνά βολεύεται στον τελετουργικό του ρόλο... Άπεχθάνονταν τό ρατσισμό και την ξενοφοβία. Άσφαλως και δέν

ήθελε τον τόπο μας «ξέφραγο άμπέλι», αλλά ήταν έτοιμος να σεβασθεί την εικόνα του Θεου στο πρόσωπο του κάθε ξένου, ιδίως των παιδιων...».

Κλείνοντας την όμιλία του ό π. Θωμās σημείωσε: «Ο Χριστόδουλος, ως δούλος του Χριστου, δέν σταυρώθηκε, όπως ό Χριστός, φαρμακώθηκε, όμως, από την χολή και τό όξος των φθονερων. Δέν έμίσησε, όμως, κανέναν. Ήταν άρχοντας πραγματικός και τό μεγαλύτερο προνόμιο ενός άρχοντα είναι να συγχωρεί...».

ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΜΑΚΑΡΙΣΤΟ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟ

Στη συνέχεια της εκδήλωσης έγινε η παρουσίαση της ιστοσελίδας που δημιούργησε η Ίερά Μητρόπολη Δημητριάδος για τον Μακαριστό Άρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο, με ηλεκτρονική διεύθυνση www.archxristodoulos.gr. Η νέα ιστοσελίδα συνιστά μία δεξαμενή υλικου, όπου ό καθένας θά μπορεί να βρίσκει κείμενα και πλούσιο όπτικοακουστικό υλικό για τον αιδίμο Πρωθιεράρχη.

ΠΡΟΒΟΛΗ ΝΤΟΚΥΜΑΝΤΕΡ

Άκολούθησε προβολή ήμίωρου ντοκιμαντέρ από την δεκαετή Άρχιεπισκοπική του πορεία.

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΠΛΑΣΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΟΜΗΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Την εκδήλωση έκλεισε ό Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ίγνάτιος, ό όποιος προέβη στα άποκαλυπτήρια του προπλάσματος της Προτομής του Άρχιεπισκόπου Χριστοδούλου, τό όποιο, πλέον, θά κοσμεΐ τό Πν. Κέντρο της Ίερας Μητροπόλεως και τόνισε: «Στην προτομή του πάντοτε θά καθρεπτιζόμαστε αν θά φανούμε αντάξιοι του δικου του όράματος, αν θά είμαστε άξιοι διάδοχοί του για να συνεχίσουμε αυτό που μας παρέδωσε, τό όραμα για μία Όρθοδοξία αληθινή και μία Έλλάδα περήφανη».

Θρησκευτικοφιλολογικός Σύλλογος Βόλου «Οί Τρεις Ίεράρχαι»:

106 χρόνια πνευματικής προσφοράς

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ Δ. ΠΑΤΡΙΚΟΥ, ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Αρχές του 1907. Μόλις είκοσιέξι χρόνια πριν είχε ελευθερωθεί από από τους Τούρκους ο Βόλος και η Θεσσαλία (2 Νοεμβρίου 1881). Θεαματική είναι η εξέλιξη της νύμφης του Παγασπικού. Χτίζεται η νέα πόλη του Βόλου και ο πληθυσμός της αυξάνεται μέρα με τη μέρα. Έμποροι και νοικοκυραίοι Πηλιορείτες, Θεσσαλοί, Ήπειρώτες, Ρουμελιώτες, Μωραΐτες, νησιώτες κ.ά. έρχονται και εγκαθίστανται εδώ. Οί πρώτες βιομηχανίες ξεπροβάλλουν. Τό λιμάνι αναπτύσσεται. Έμφανής και αυξανόμενη παρουσιάζεται η οικονομική άνθηση του Βόλου.

Παράλληλα με την οικονομική ανάπτυξη συμβαδίζει η κοινωνική και πνευματική πρόοδος. Ίδρύονται σχολεία, εκδίδονται εφημερίδες, περιοδικά και ο Βόλος εισέρχεται στην πρωτοπορία του πολιτισμού της Θεσσαλίας. Ωστόσο, λείπει μία πνευματική έστια.

Τό μόνο πνευματικό έντευκτήριο βρισκόταν στή συμβολή των όδων Άλεξάνδρας-Όγλ, τό Βιβλιοπωλείο «Ίωλκός» του αοιδίμου Μοναχού **Ζωσιμά Έσφιγμενίτη**, ό όποιος τό 1900 διαμόρφωσε μέσα στό βιβλιοπωλείο χώρο ώς Άναγνωστήριον Κοινού, όπου και κατέφευγαν οί φιλομαθείς γιά ν' αναγνώσουν βιβλία της πλούσιας συλλογής του και νά ανταλλάξουν πνευματικούς προβληματισμούς. Μέ τόν θάνατο του Ζωσιμά, τό 1902, κατέστη πολύ αναγκαία η δημιουργία μίας λαϊκής Βιβλιοθήκης.

Τότε ακριβώς ένας όμιλος φιλογενών και φιλοπρόοδων Βολιωτών, με προεξάρχοντα τόν φλογερό Άρχιμανδρίτη και διαπρύσιο ιεροκήρυκα της Ί.Μ. Δημητριάδος αοίδιμο **Πολύκαρπο Ζάχο**, πίν Κυριακή 4 Φεβρουαρίου 1907, ίδρυσαν στήν αίθουσα του Έμπορικου Συλλόγου τόν Θρησκευτικοφιλολογικό Σύλλογο. «Οί Τρεις Ίεράρχαι» με Λαϊκή Βιβλιοθήκη και Άναγνωστήριο προς πνευματική μόρφωση του λαού και έν ώρα άργίας καισχόλης ψυχωφελή ένασχόληση αυτού.

Τό 1908 με εϋστοχες ενέργειες του Προέδρου Άρχιμ. Πολύκαρπου Ζάχου επιτεύχθηκε η παραχώρηση από τό Δήμο Παγασών - νύν Δήμο Βόλου - στόν Σύλλογο της υπέρ χιλίων τόμων Βιβλιοθήκης του Ζωσιμά Έσφιγμενίτη με σπάνιες και παλαιότερες εκδόσεις, η οποία εμπλουτίσθηκε με δωρεές βιβλιοθηκών συντοπιτών πνευματικών ανθρώπων κι έτσι συγκροτήθηκε η Λαϊκή Βιβλιοθήκη των Τριών Ίεραρχών.

Στίς αρχές του 1913 ό ένθουσιώδης, φιλοπρόοδος δικηγόρος και πολιτευτής αοίδιμος Νικόλαος Χαρισιάδης, έξ Ήπείρου, δώρισε στόν Σύλλογο τη διώροφη νεοκλασική οίκια

του στή συμβολή των όδων Δημητριάδος - Όγλ, η οποία, αφού ανακατασκευάσθηκε κατάλληλα, στέγασε μέχρι τούς σεισμούς του 1955, τόν Σύλλογο και τη Λαϊκή Βιβλιοθήκη του. Μετά ανεγέρθηκε τό σημερινό περικαλλές κτήριο στή θέση ακριβώς του παλαιού.

Διακαής πόθος των ιδρυτών του Συλλόγου υπήρξε η λειτουργία Έσπερινής Λαϊκής Σχολής προς πνευματική αναβάπτιση του κοινού, της οποίας η λειτουργία άρχισε πίν 1η Άπριλίου 1907 με εβδομαδιαία μαθήματα: Έκκλησιαστικής Ίστορίας, Λειτουργικής, Έρμηνείας Ευαγγελικών περικοπών, Ύγιεινής, Κοινωνιολογίας, Έμπορικου Δικαίου, Ίστορίας της Μουσικής, Φυσικής, πού δίδασκαν άφιλοκερδώς αντίστοιχοι ειδικοί επιστήμονες. Άργότερα λειτούργησε και Σχολή Άναλφαβήτων.

Άπό της ίδρύσεως του ό Σύλλογος στάθηκε έπαλη της Όρθοδόξου πίστεώς μας κι άντέδρασε σθεναρά, όσες φορές έμφανίσθηκαν κι απείλησαν νά σκιάσουν τόν ουρανό της Έλλάδος νέφη άθεΐας, αΐρέσεων η επίβουλες ξενοκίνητες προσπάθειες παραχαράξεως των πιστευμάτων του φιλοχριστού λαού μας.

Μέ Καπηχτικά Σχολεία, με θρησκευτικές όμιλίες, πού έκαναν στήν αίθουσα της Βιβλιοθήκης οί αείμνηστοι Θεολόγοι Ίεροκήρυκες **Χαράλαμπος Πνευματικάκης, Βασίλειος Καϊμάκης, Άπ. Παπαδόπουλος** και οί Άρχιμ. **Σωκράτης Άναζηλής, Γεώργιος Δημόπουλος**, σε δύσκολους χρόνους των δεκαετών του 1930, 1940, 1950, όταν τό θείο κήρυγμα έλειπε, θέρμαιναν τών πίστη των φιλόθεων συμπολιτών μας. Ό Χαρίτων Πνευματικάκης, ως Βιβλιοφύλακας της Βιβλιοθήκης, εξέδωσε από τό 1935 μέχρι τό 1940, τό δεκαπενθήμερο ψυχωφελές περιοδικό «Τό Φώς του Κόσμου» διανεμόμενο δωρεάν στους Ί. Ναούς, στό Νοσοκομείο και στίς φυλακές, γεγονός πρωτοποριακό σε πανελλήνια κλίμακα.

Άλλά και άλλοι όμιλητές ανέπτυσαν θέματα της επιστήμης τους από τό βήμα της Βιβλιοθήκης συμβάλλοντας ουσιαστικά στή διερεύνηση των πνευματικών όριζόντων των συμπολιτών μας. Στή Λαϊκή Βιβλιοθήκη, μοναδική στόν Βόλο μέχρι τό 1980, άπαγκίασαν, γιά νά άρυσθούν τά αγαθά της γνώσεως, πτωχοί μαθητές από τό Βόλο και τά χωριά σε χρόνους πού τό βιβλίο ήταν δυσεύρετο, αλλά και πολλοί επιστήμονες κι έρευνητές κατέφυγαν και καταφεύγουν σ' αυτήν, γιά νά έντοπίσουν πηγές και ν' άντλήσουν πληροφορίες γιά τη συγγραφή των διατριβών τους. Σημειωτέον ότι εδώ φυλάσσεται πλήρες άρχείο των έκδοθεισών εφημερίδων από τό 1898 ίσαμε σήμερα.

Παράλληλα, ό Σύλλογος στάθηκε φιλάδελφος άρωγός σε χειμαζόμενους συμπολίτες μας και όχι μόνο, όταν η ένθική συμφορά της Μικρασιατικής καταστροφής, η Γερμανοϊταλική κατοχή και οί φυσικές καταστροφές από σεισμούς και πλημμύρες έπληξαν πίν πόλη μας η άλλες περιοχές της πατρίδος μας.

Άπό τό 1980 ό Σύλλογος δραστηριοποιείται έντονα, με πίν εϋλογία της Ί. Μητροπόλεως Δημητριάδος, στόν χριστοπρεπή τομέα της Όρθοδόξου Έξωτερικής Ίεραποστολής ένισχύοντας παντοιοτρόπως τά ανά τόν κόσμο κλίμακα αυτής.

Ήδη συμπληρώθηκαν, με τη βοήθεια του Θεού, 106 έτη συνεχούς άθόρυβης ουσιαστικής πνευματικής δράσεως και προσφοράς του Συλλόγου στόν λαό του Βόλου. ●

Ὁ Ζωσιμᾶς Ἐσφιγμενίτης καὶ ἡ βιβλιοθήκη τῶν «Τριῶν Ἱεραρχῶν»

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΥΡΕΓΓΕΛΑ, ΕΦΗΜΕΡΙΟΥ Ι.Ν. ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΒΟΛΟΥ, Δρος ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ-ΠΤ. ΠΑΝΤΕΙΟΥ

Ο μοναχὸς Ζωσιμᾶς Ἐσφιγμενίτης, ὁρμώμενος ἐκ τοῦ χωρίου Ἁγίου Λαυρέντιου τοῦ Πηλίου ὄρους, συγκαταλέγεται μεταξύ τῶν ἐσχάτων διαφωτιστῶν, τῶν ἐπιγενομένων διδασκάλων τῆς Θεσσαλομαγνησίας ἀλλὰ καὶ τῶν εὐεργετῶν τῆς πόλεως τοῦ Βόλου. Καί πράγματι, τό κείμενον τῆς Διαθήκης του ἐπιβεβαιῶσιν πλήρως ὅλα τὰ ὡς ἄνω ἀναγραφόμενα. Καλύπτει περιπράνως τὴν συγκρότησιν τῆς ἐντόνου προσωπικότητός του, τὰ ἔνθερμα πιστεύω του καὶ τὸν ἐν γένει ἐντιμον βίον του καὶ ἐπισφραγίζει ἀνεξίτηλα τὴν ἀσίγητον ζωὴν του. Ἡ Διαθήκη συντάχθη τὴν 5ην Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1902 με ἀριθμὸν 9303/5/11/1902 ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου Ἀποστόλου Κουτσογιάννη καὶ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ζωσιμᾶ Ἐσφιγμενίτου κειμένην ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Καρόλου Ὅγλ καὶ Ἀλεξάνδρας (σήμερον 28ης Ὀκτωβρίου) καὶ ὄχι εἰς τό Συμβολαιογραφεῖον, διότι ὁ διαθέτης ἀδυνατοῦσε νὰ προσέλθῃ, ὡς ὄφειλε, λόγω ἀσθενείας. Διὰ τῆς δημοσίας Διαθήκης ὁ Ζωσιμᾶς Ἐσφιγμενίτης κατέλιπεν εἰς τό Νοσοκομεῖον τοῦ Βόλου τὴν ιδιόκτητον κατοικίαν του καὶ εἰς τὴν

κοὺς γέλωτες. Ἐπὶ τῆς δωρεᾶς ταύτης καὶ ἐκεῖνοι οἵτινες κατὰ καθῆκον ὄφειλον νὰ ἐπιληφθῶσι τῆς συζητήσεως μετὰ σοβαροῦ ἀναλόγου πρὸς τό σπουδαῖον τῆς ὑποθέσεως καὶ ἐκεῖνοι οἵτινες ἀπὸ ιδιοσυγκρασίας πάντοτε κατὰ παντός σκοποῦ ἀγαθοῦ καὶ εὐγενοῦς πράξεως βάλλουν ἐχεπευκῆ βέλη, ἔδωκαν εἰς ἀλλήλους βοηθὸν χεῖρα πρὸς ματαίωσίν τῆς.»

Ἡ Τράπεζα συσσώρευσε τὰ βιβλία εἰς ἀποθήκην τοῦ Ἀ Δημοτικῶν Σχολείων ἀρρένων καὶ ἀφῆκε ταῦτα μέχρι τοῦ ἔτους 1908. Ὅτε ὁ πρόεδρος τοῦ ἀριστοστάτου Συλλόγου τῶν «Τριῶν Ἱεραρχῶν» λόγιος καὶ δραστήριος ἱερομόναχος Πολύκαρπος Ζάχος, διὰ ἀποτελεσματικῶν ἐνεργειῶν ἀπέκτισε τὰ πολύτιμα βιβλία καὶ τὰ ἐνέταξεν εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τοῦ ὡς ἄνω Συλλόγου. Αὐτὰ σήμερον διαφυλάσσονται ἐπιμελῶς προστατευόμενα ἐντὸς ἐπίπλου, καθότι περιέχουν τὸν πυρῆνα τῶν ἐκδόσεων τοῦ Ζωσιμᾶ Ἐσφιγμενίτου. Ἐπίσης, ὁ Σύλλογος ἐχάραξεν τό ὄνομα τοῦ μοναχοῦ εἰς τὸν μαρμαρίνον πίνακα τῶν μεγάλων εὐεργετῶν καὶ ἡ μορφή τοῦ Ζωσιμᾶ Ἐσφιγμενίτου φιλοτεκνηθεῖσα εἰς πίνακα ὑπὸ τοῦ Εὐαγγέλου Σκουβαρά, μετέπειτα καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, κοσμεῖ τὴν ἄνω αἴθουσαν τῶν διαλέξεων τοῦ Συλλόγου. Διὰ τοῦ ἀποκτήματος τούτου ὡς καὶ τῶν λοιπῶν βιβλίων τῆς καθίσταται τό βιβλιοστάσιον τῶν «Τριῶν Ἱεραρχῶν» πνευματικὸς τροφὸς καὶ πνεύμων διὰ τοὺς ἐρευνητὰς καὶ ἐπιστήμονας.

Δυστυχῶς, ἡ ἐποχὴ του δέν τὸν κατενόησε, τὸν περιεφρόνησε καὶ τὸν κατεδίωξεν. Πλήν ὅμως ὁ Ζωσιμᾶς Ἐσφιγμενίτης ἐπεκράτησε καὶ ὄχι μόνον τροφοδοτεῖ, ἀλλὰ ὀδηγεῖ, ἐμπνέει καὶ εἶναι ὑπόδειγμα καὶ εἶναι πάντοτε ἐπίκαιρος. Εἰς τὴν περίπτωσίν του ἰσχύει πλήρως ἡ φράσις:

«ὕπῆρχεν ὁ ἀναβάτης, ἀλλὰ ἔλειπεν ὁ ἵππος.» ●

Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὴν βιβλιοθήκην του ἀποτελούμενην ἐκ 3.200 βιβλίων, ὅπως λειτουργήσῃ δημοσία βιβλιοθήκη. Ἡ ἐπιλογή του διὰ τὴν διάθεσιν τῶν βιβλίων εἰς τὴν Ε.Τ.Ε. ἦτο δευτέρα, διότι ὁ Δῆμος εἰς τὸν ὁποῖον ἀπετάθη τό πρῶτον ἠρνήθη καὶ οἱ λόγοι ἀρνήσεως ἀναφέρονται ἐν συνεχείᾳ ἐκτενῶς. Ἡ δημιουργία τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Ζωσιμᾶ Ἐσφιγμενίτου ἦτο προῖον ἐσωτερικῆς παρορμήσεως καὶ ὀλοκληρώσεως τοῦ ἀσιγᾶστου πόθου διὰ τὴν γνῶσιν. Τό βιβλίον διὰ τὸν Ζωσιμᾶ ἦτο τό ὄργανον καὶ τό ἐφαλτήριο διὰ πνευματικὴν ἀφύπνισιν καὶ ἀνθρωπιστικὴν δημιουργίαν. Συνεπῶς, ἔπρεπε καὶ αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ διαφυλάξῃ μετ' ἀσφαλείας τὸν ἱερόν σκοπὸν τῆς ζωῆς του. Τό πλέον ἀρμόδιον ὄργανον ἦτο ὁ Δῆμος Παγασῶν (νῦν Βόλου), ὅπου καὶ ἀπευθύνεται. Ἀκολουθεῖ χρονικὴ καθυστέρησις, κωλυσιεργία καὶ τέλος ἄρνησις. Ὡς δικαιολογία προεβλήθη ἡ «οἰκονομικὴ ἀδυναμία». Λίαν ἀποκαλυπτικὴ διὰ τὴν ἄρνησιν τοῦ Δήμου εἶναι ἡ δημοσιευθεῖσα εἰς τὴν ἐφημερίδα τοῦ Βόλου «Θεσσαλία» τῆς 28/9/1902 ἐπιστολὴ τοῦ ἐρευνητοῦ καὶ ἐπιμελητοῦ ἀρχαιοτήτων Νικ. Ἰ. Γιαννοπούλου, ὅπου μεταξύ τῶν ἄλλων ἀναφέρει τὰ ἑξῆς: «Ἡ δωρεά, ἣν ποιεῖται ὁ Ζωσιμᾶς Ἐσφιγμενίτης τῆς πλουσίας βιβλιοθήκης του εἰς τὸν Δῆμον Παγασῶν, ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ εἶναι ἀντικείμενον σπουδαίας προσοχῆς καὶ μερίμνης ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων, ἐκίνησεν τὰ κείλη αὐτῶν εἰς σαρκαστι-

Βιβλιογραφία

- 1) Ἰωάννου Παναγ. Συρεγγέλα: Σελίδες ἐθνικῆς, ἐκκλησιαστικῆς καὶ πολιτιστικῆς ἱστορίας τῆς Θεσσαλίας ἐπὶ τῆ βάσει τῆς ἐργογραφίας τοῦ μοναχοῦ Ζωσιμᾶ Ἐσφιγμενίτου (1835-1902), ὑπὸ ἐκδοσιν, Θεσσαλονίκη 1998.
- 2) Γιάννη Γ. Μουγογιάννη: Ζωσιμᾶς Ἐσφιγμενίτης, ἀνάτυπον ἀπὸ τὸν Δ' τόμον τοῦ Ἱεροῦ Θεσσαλικῶν Μελετῶν, Βόλος 1976.
- 3) Ἀνίτας Πρασά: Οἱ πρῶτες προσπάθειες γιὰ τὴν δημιουργία βιβλιοθηκῶν στὸ Βόλο, Θεσσαλικὸ Ἡμερολόγιον, τόμος 22ος, σελ. 225-248, Λάρισα 1992.
- 4) Νικ. Γάτσου, Βολιώτικα Ἀναμνήσεις, ἐφημερίδα «Σημαία» τοῦ Βόλου, φ. 20/3/1931.

Οἱ Ἱεροκήρυκες τοῦ Συλλόγου «Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι»

ΤΟΥ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΝΗΣΙΩΤΗ, τ. ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΥ

Μέ μεγάλη συγκίνηση καί πολλή χαρά, καλοῦμαι νά γράψω δύο λόγια, γιά δύο ἱερά πρόσωπα, πού μου δίδαξαν στά νεανικά μου χρόνια ἐπιμελῆ ἀνάγνωση τῆς Ἁγίας Γραφῆς, καθώς καί κάθε καλοῦ θρησκευτικοῦ βιβλίου, τακτική ἀκρόαση τοῦ θείου Λόγου καί μέ στερέωσαν στήν πίστη μου στό Χριστό. Εἶναι οἱ ἀείμνηστοι π. Σωκράτης Ἀναζηλῆς καί π. Χαρίτων Πνευματικάκης.

Ὁ π. **Σωκράτης Ἀναζηλῆς** γεννήθηκε τόν Ἰούλιο τοῦ 1888 στά Λεχαινά τῆς Ἡλείας. Πολύ μικρός ἔμεινε ὄρφανός πατρός. Ὅμως, ἀπό τά νεανικά του χρόνια εἶχε ζῆλο θεϊκό.

Τό 1910 προσῆλθε ἐθελοντής ἀδελφός τῶν μοναχῶν τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς ἱστορικῆς Μονῆς τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου. Τό 1912 προσκολλήθηκε στήν ομάδα τοῦ ἀειμνήστου π. Εὐσεβίου Ματθοπούλου καί ἔγινε φοιτητής τῆς Θεολογίας. Τό 1917 πῆρε μέ ἄριστα τό πτυχίο του καί ἄρχισε τή δημόσια δρᾶση του. Ἐργάστηκε ὡς καθηγητής στά Ἑλληνικά Σχολεῖα τῆς Μεσσηνίας καί στό Βραχάτι Κορινθίας. Τό 1920 ἀνέλαβε τή διεύθυνση τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς Ἄρτης. Τό 1924 τήν διεύθυνση τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς Κορίνθου.

Πολλοί ἱερεῖς πού ἐξῆλθαν ἀπό αὐτές τίς Ἱερατικές Σχολές τόν ἐνθυμοῦντο μέ πολλή συγκίνηση. Ἦταν μέν αὐστηρός καί ἀφοσιωμένος στό καθῆκον, ἀλλά καί πολύ φιλόστοργος καί ἱεροπρεπής πρὸς τούς μαθητές του. Ἀπό τό 1929 ἐγκατέλειψε τήν ἐκπαίδευση γιά νά ἐργαστῆ ὡς ἱεροκήρυκας καί ἐξομολόγος, ἀφοῦ ἀπό τό 1924 εἶχε ἱερωθεῖ καί προαχθεῖ σέ Ἀρχιμανδρίτη. Οἱ Μητροπόλεις Θεσσαλιώτιδος, Λαρίσης, Μαρωνείας καί Δημητριάδος τόν θυμοῦνται γιά τά δυνατά Ἀγιογραφικά, Ἀγιοπατερικά, Ἀγιολογικά κηρύγματα του.

Ἐν συντομίᾳ, ὅσο τόν ἐνθυμοῦμαι, τό πολυποικίλο ἔργο του μπορεῖ νά συνοψιστεῖ ὡς ἐξῆς: Τά πρωινά τῶν ἑορτῶν καί Κυριακῶν κήρυττε στούς Ναούς κυρίως τοῦ Βόλου. Τά ἀπογεύματα, κατά τόν καιρό τῆς Κατοχῆς καί λίγα χρόνια μετά, κήρυττε μία χρονιά σέ συνέχειες στόν Μητροπολιτικό Ναό τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Ὁργάνωσε μέ τήν ΕὐΧΑ τά συσσίτια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Ἐξομολογοῦσε στόν Ἅγιο Νικόλαο. Μεσοβδόμαδα ἐξηγοῦσε, σέ συνέχειες, τά βιβλία τῆς Καινῆς Διαθήκης στή βιβλιοθήκη τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Τό 1942 ἐρμήνευε τό κατά Ματθαῖον Εὐαγγέλιο. Τό 1943 συνέχισε τά κηρύγματα του ἀπό τίς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, στήν αἴθουσα διαλέξεων τοῦ Συλλόγου Τρεῖς Ἱεράρχαι. Γιά λίγα χρόνια ἀκόμη συνέχισε τίς ἐρμηνευτικές του ὁμιλίες ἀπό τά διάφορα βιβλία τῆς Καινῆς Διαθήκης. Τούς καλοκαιρινούς μῆνες περιόδευε καί κήρυττε στά χωριά τοῦ Πηλίου. Πρὸς τό γῆρας του ἀποσύρθηκε στή νεοσύστατη ἀδελφότητα τοῦ Σωτήρος. Πέθανε πλήρης ἡμερῶν στίς 5 Ἀπριλίου τοῦ 1977. Αἰώνια ἡ μνήμη του!

Ὁ π. **Χαρίτων Πνευματικάκης** γεννήθηκε στό Παλαμώνι τῆς Κρήτης τό 1908. Ἐλαβε τό πτυχίο τῆς Θεολογίας τό 1932. Στίς 11/3/34 ὑποδείχτηκε ἀπό τόν Μιχαήλ Γαλανό, τόν πανελληνίως γνωστό κήρυκα τοῦ Εὐαγγελίου, στόν τότε πρόεδρο τοῦ Συλλόγου μας Ἡλία Μάρο, νά προσλάβει ὡς βιβλιοφύλακα τῆς βιβλιοθήκης τόν Χαράλαμπο Πνευματικάκη. Στίς 19/3/1934 τό Δ/Σ τοῦ Συλλόγου προσλαμβάνει τόν Χ.

Πνευματικάκη ὡς βιβλιοφύλακα καί διαλέκτη (νά κάνει διαλέξεις στό κοινό τοῦ Βόλου), μέ μνηνιαῖο μισθό 2000 δρχ. Ἀπό τόν Μάιο μέχρι τόν Ὀκτώβριο τοῦ 1934, ὁ Χαράλαμπος Πνευματικάκης κατάφερε καί ἐπεράτωσε τήν ταξινόμηση τῶν βιβλίων τῆς βιβλιοθήκης. Οἱ καρτελοθηκῆς πού εἶχε παρασκευάσει σώζονται μέχρι σήμερα καί τά βιβλία πού εἶχαν καταγραφῆ ἦσαν 6578 τόμοι.

Ἀπό τίς 7/10/1934, ἄρχισε ἡ λειτουργία τοῦ Καθηγητικοῦ Σχολείου στήν ἄνω αἴθουσα τοῦ Συλλόγου μέ καθηγητή τόν Χαράλαμπο Πνευματικάκη. Ἀπό τίς πρώτες Κυριακές τῆς λειτουργίας τῶν καθηγητικῶν μαθημάτων γράφτηκαν περί τούς 50 μαθητές τοῦ Γυμνασίου. Στίς 13/10/1935, κατά τήν ἔναρξη τῶν μαθημάτων τοῦ καθηγητικοῦ, παρευρέθηκε καί ὁ νέος Μητροπολίτης Δημητριάδος Ἰωακείμ καί ἀπνύθυνε στόν καθηγητή, στόν Σύλλογο καί στούς μαθητές, θερμά πατρικά λόγια καί εὐχές. Στίς 17/3/1937 ὁ Χαράλαμπος Πνευματικάκης διορίζεται καί ὡς Ἱεροκήρυκας τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Δημητριάδος. Κήρυττε κάθε Κυριακή σέ κάποια ἐκκλησία τοῦ Βόλου ἀνελλιπῶς. Στόν ἴδιο καιρό ὁ Σύλλογος, μέ τήν πνευματική εὐθύνη τοῦ Χαράλαμπου Πνευματικάκη, προσφέρει στό κοινό τοῦ Βόλου δωρεάν τό 15νθήμερο περιοδικό «Τό φῶς τοῦ κόσμου», πού ἔφθασε νά κυκλοφορεῖται σέ 8.000 ἀντίτυπα! Στίς 29/6/1937 ὁ Χαράλαμπος Πνευματικάκης ἀνακοινώνει τήν παραίτησή του ἀπό τά καθήκοντά του στό Σύλλογο.

Τό καλοκαίρι τοῦ 1940 χειροτονεῖται Διάκονος ἀπό τόν ἀείμνηστο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος Χρῦσανθο, στήν Ἁγία Παρασκευή Ἀττικῆς, μέ τό νέο του ὄνομα Χαρίτων. Εἶχε προσχωρήσει, ἐν τῷ μεταξύ, στήν ἀδελφότητα τῆς Ζωῆς. Τό 1945 χειροτονεῖται Πρεσβύτερος - Ἀρχιμανδρίτης στήν Ἐδεσσα, ἀπό τόν τότε Μητροπολίτη Ἐδέσσης & Πέλλης Παντελεήμονα. Τό 1949 τραυματίστηκε, ὡς στρατιωτικός Ἱερέας, στό Γράμμο ἀπό ἔκρηξη νάρκης. Ἀπό τό 1958 ὡς τό 1972 δραστηριοποιεῖται στήν Πάτρα.

Τό 1973 μεταβαίνει στήν Ἀφρική ὡς ἱεραπόστολος. Ἐγκαθίσταται στή Κανάγκα τοῦ Κογκό (πρῶν Ζαῖρ), ὅπου βάπτισε πάνω ἀπό 30.000 ψυχές! Ἰδρυσε Δημοτικό Σχολεῖο, Γυμνάσιο, Λύκειο κατά τά πρότυπα LUMIER DE NATIONS. Ἰδρυσε πρότυπο ἰατρεῖο. Συνέγραψε πολυάριθμα ψυχωφελῆ βιβλία. Πλήρης ἡμερῶν ἀναπαύθηκε στίς 29/3/1998. ●

Ὁ Σύλλογος «Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι» καί ἡ ἐξωτερική Ἱεραποστολή

ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΤΣΙΑΒΡΙΑ, ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ

Από τό 1989 λειτουργεῖ στόν ἱστορικό θρησκευτικοφιλολογικό Σύλλογο τοῦ Βόλου «Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι» τομέας ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς. Ὁ ἐνδιαφερόμενος μπορεῖ νά βρεῖ πολλά ἐνδιαφέροντα στόν ἐπιτετακό τόμο Θρησκευτικοφιλολογικός Σύλλογος «Οἱ τρεῖς Ἱεράρχαι» 100 χρόνια (1907-2007) σ. 262 καί ἐξῆς καί σ. 289 καί ἐξῆς. Γιά τίς ἀνάγκες αὐτοῦ τοῦ σημειώματος θά μνησθῶμεν ἡμερῶν ἀρχαίων...

Φοιτητές στά τέλη τῆς δεκαετίας τοῦ 1970 ἀνάμεσα στά ἄλλα καινούρια πού βλέπαμε γίναμε καί ἀποδέκτες πληροφοριῶν, οἱ ὁποῖες ἀναφέρονταν στήν ἐξωτερική Ἱεραποστολή: Λειτουργοῦσαν κλιμάκια στελεχωμένα μέ Ἑλληνες Ἱεραποστόλους στήν Ἀφρική (Οὐγκάντα, Ζαῖρ), στίς Ἰνδίες καί τήν Κορέα.

Τό περιοδικό «Φῶς Ἑθνῶν» τοῦ Συλλόγου «Πρωτόκλητος» τῆς Πάτρας, μᾶς ἔφερε θαυμάσια νέα. Τό «χέρι τοῦ Θεοῦ» καί πάλι ἐνεργεῖ μεγάλα καί θαυμαστά στά ἔθνη. Οἱ περιγραφές ἔμοιαζαν μέ αὐτές τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

Ὅταν, παλαιότερα, μέ ἀφορμή τίς κινήσεις κάποιων λίγων πρωτοπόρων γίνονταν συζυώσεις καί συζητήσεις κάποιιοι εἶπαν: Ἄς ἀγιαστοῦμε ἐμεῖς, ἄς διορθώσουμε τά δικά μας καί ὕστερα. Ἄλλοι εἶχαν τήν ἄποψη ὅτι Ἐκκλησία χωρίς Ἱεραποστολή δέν εἶναι ἀκέραια Ἐκκλησία. Ἐμεῖς θά κάνομε τό χρέος μας καί ὁ Θεός θά σκεπάσει τίς ἀτέλειές μας.

Εὐτυχῶς κυριάρχησε ἡ δευτέρη ἄποψη καί ὡς Ἑλληνες καί Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί εἶδαμε μεγάλα καί θαυμαστά.

Παράλληλα μέ αὐτές τίς εἰδήσεις, ὁ ὑπογράφων τό παρόν σημείωμα γνώρισε τόν ἀειμνήστο Στέλιο Μπουρμπακάκη. Ἦταν ναυπηγός ἀλλά εἶχε καί γνήσιο Ἱεραποστολικό ζῆλο. Συμμετεῖχε στήν στήριξη τῆς ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς στό Σύνδεσμο «Πορευθέντες» καί, ἀργότερα, στό Σύλλογο Συμπαρστασέως Κρατουμένων «Ὁ Ὀνήσιμος». Κάποια βράδια στό Σύνδεσμο «Πορευθέντες» μαζεύομασταν καί φτιάχναμε πακέτα μέ σταυρουδάκια, βαπτιστικούς χιτῶνες, θυμίαμα καί ἄλλα εἶδη ὥστε νά σταλοῦν στά Ἱεραποστολικά κλιμάκια. Μάλιστα, βγαίναμε καί μαζεύαμε ἀπό τά «σκουπίδια» καθαρά καρτοκιβώτια καί φελιζόλ, γιά νά μὴν καταστρέφεται τό εὐαίσθητο περιεχόμενο.

Ὅταν λίγο μετά τό 1983 ἐπέστρεψα στό Βόλο, ἡ παρέα μας γίναμε μέλη τοῦ Συλλόγου «Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι». Ὅταν ὡς ἰδέα ἔθεσα θέμα ὑποστήριξης τῆς ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς, δέν χρειάστηκε καθόλου κόπος νά πείσω τούς ἄλλους. Ἦταν ὅλοι ἔτοιμοι. Ὅλοι εἶχαμε τήν ἴδια ἐνημέρωση καί τίς ἴδιες εὐαισθησίες. Ἐκεῖνο πού δέν γνωρίζαμε καί δέν μπορούσαμε νά προβλέψουμε ἦταν ἡ ἄμεση ἀνταπόκριση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καί τοῦ ἀειμνήστου προέδρου Γιάννη Κολοβοῦ. Ἦταν αὐτό πού περίμενε. Μία σπῖθα ἀρκοῦσε νά ἀνάψει πῆ φωτιά.

Τότε ἀπό τόν κ. Νησιώτη μάθαμε ὅτι ὁ π. Χαρίτων Πνευματικῆς εἶχε ἐργαστεῖ ὡς λαϊκός θεολόγος καί στό Σύλλογό μας!

Ὁ Πρόεδρος καί τό Συμβούλιο εἶχαν πάντοτε ὑγιή ἐκκλησιαστική συνείδηση καί ἦταν καταρτισμένοι στά θεολογικά. Ἐγκολπώθηκαν μέν τήν ἰδέα ἀλλά ζήτησαν καί τήν εὐχή τοῦ τότε Μητροπολίτη Δημητριάδος ἀειμνήστου Χριστοδούλου, ἡ ὁποία καί δόθηκε ἐκθύμως.

Στόχοι τῆς προσπάθειας ἦταν ἀφ' ἐνός ἡ ἐνημέρωση τῶν Βολιωτῶν γιά τό ἔργο τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς καί ἀφ' ἑτέρου ἡ ἐνίσχυσή της.

Ὁ πρῶτος στόχος ἀντιμετωπίστηκε μέ μία ἐβδομαδιαία ἐκπομπή στό ραδιόφωνο τῆς Μητροπόλεως, πού τήν παρουσίαζε ὁ Πρόεδρος, μέ δημοσιεύσεις στόν τοπικό τύπο καί μέ ἐκδηλώσεις στήν αἴθουσα τοῦ Συλλόγου. Σιγά σιγά ὅλοι οἱ

προϊστάμενοι τῶν ἀνά τόν κόσμο κλιμακίων πέρασαν ἀπό τό Βόλο καί παρουσίασαν στους συμπολίτες μας τό ἔργο, τό ὁποῖο ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἐπιτελεῖ δι' αὐτῶν.

Παράλληλα, ὄχι εὐκαταφρόνητα χρηματικά ποσά καί ἀνάλογο ὑλικό διοχετεύθηκαν στά κλιμάκια, τά ὁποῖα μάχονται στήν πρώτη γραμμῆ, ἀνακουφίζοντας τούς Ἱεραποστόλους ἀλλά καί τούς ἰθαγενεῖς. Φροντίσαμε μάλιστα νά κρατήσουμε τήν ἀρχή ὅ,τι ἔρχεται πρέπει νά φεύγει. Ὑπῆρχε πάντοτε συνεννόηση μέ τούς Ἱεραποστόλους ὥστε οἱ παρεμβάσεις νά εἶναι εὐστοχες. Ἀπό τίς σημαντικότερες παρεμβάσεις εἶναι: Τυπώθηκε λειτουργικό βιβλίο στή γλῶσσα Σουαχίλι, χτίστηκε σχολεῖο στή Μαδαγκασκάρη, ὁ ὑπεύθυνος τῆς Βιβλιοθήκης κ.

Κοντοστέργιος πῆγε καί ἐργάστηκε γιά ἕνα χρόνο στή Μητρόπολη Κεντρώας Ἀφρικῆς καί ἄλλα.

Βλέποντας τούς οικονομικούς ἀπολογισμούς ἄλλων κλιμακίων ὁ δικός μας φαίνεται μικρός. Αὐτό σημαίνει ὅτι πάντοτε ὑπῆρχαν καί υπάρχουν περιθώρια βελτίωσης. Ἀλλά ὁ μικρός μας Σύλλογος ἔδωσε τό παρόν σέ μία νέα ἐποποιία τοῦ Ὁρθόδοξου Ἑλληνισμοῦ. Ὁ Βόλος δέν ὑστέρησε καί ἦταν παρών στό κάλεσμα.

Εἶναι νόμος πνευματικός: «Ὁ ἐλεῶν πτωχόν δανεῖζει Θεῷ». Ὅ,τι δίνεις γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ σοῦ ἐπιστρέφεται καί μάλιστα ἄφθαρτο. Ὅσοι παρακολουθήσαμε καί στηρίξαμε αὐτό τό ἔργο πρωτίστως ὠφεληθήκαμε οἱ ἴδιοι. Ἡ Ὁρθοδοξία μας φανερώθηκε καί ἐδῶ πίστη ζωντανή. Οἱ παραδόσεις μας, πού βάλλονται ποικιλοτρόπως (νηπιοβαπτισμός, ἀκολουθίες, βυζαντινὴ μουσικὴ κ.λπ.), εἶναι δρόμοι πρὸς τήν ἀγιότητα καί μάλιστα δοκιμασμένοι. Μεγάλης θεολογικῆς ἀλλά καί αἰσθητικῆς ἀξίας.

Δέν ἔχομε ὅλοι τά κότσια ἢ δέν εἶναι θέλημα Θεοῦ νά βρεθοῦμε στήν πρώτη γραμμῆ τῆς Ἱεραποστολῆς.

Ἀλλά τό νά γνωρίζεις ὅτι ὁ ἀδελφός σου μάχεται σῶμα μέ σῶμα μέ τίς δυνάμεις τοῦ σκότους καί τά πνευματικά τῆς πονηρίας καί ἐσύ νά μὴν τόν στηρίζεις μέ τήν προσευχή καί μέ ὅ,τι ὑλικό μπορεῖς, τότε πρέπει νά ἀνψυχῆσαι γιά τήν πνευματικὴ σου κατάσταση.

Χειροτονία τοῦ πρώτου ἀφρικανοῦ ἱερέως π. Χρυσοστόμου στήν Κανάγκα ἀπὸ τόν Μητροπολίτη Κεντρώας Ἀφρικῆς Τιμόθεο. Δεξιά ὁ προϊστάμενος τοῦ κλιμακίου π. Χαρίτων Πνευματικῆς. Ἀρχές 1978.

Σπουδή τῶν Ἀγίων Πατέρων στίς ἱερα

Μέ ιδιαίτερη ἐπιμέλεια καί ἐπιτυχία πραγματοποιοῦνται οἱ Γενικές Ἱερατικές Συνάξεις τοῦ τρέχοντος Ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους, οἱ ὁποῖες εἶναι ἀφιερωμένες στήν σπουδή τῶν Ἀγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας. Σκοπός τους εἶναι ἡ μελέτη τῆς ζωῆς καί τοῦ ἔργου τῶν Πατέρων, κυρίως, ὅμως, ὅπως διαρκῶς τονίζει ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἰγνατίος, «τί εἶπαν, τί ἔγραψαν, πῶς ἔζησαν οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά καί νά μπορέσουμε νά ἐντοπίσουμε τί ἔχουν νά ποῦν στήν ἐποχή μας».

«ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ-ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΦΟΡΟΥ»

Στίς **11 Νοεμβρίου 2012** πραγματοποιήθηκε ἡ 2η Γενική Σύναξη πού ἦταν ἀφιερωμένη στόν Ἅγιο Ἰγνατίο τόν Θεοφόρο. Πρῶτος ὁμιλητής ἦταν ὁ κ. Χρῆστος Κρικῶνης, Ὁμότιμος Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ., ὁ ὁποῖος μίλησε μέ θέμα «Βιογραφικά στοιχεῖα - Θεολογική προσφορά τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου».

Ὁ ὁμιλητής χαρακτήρισε τόν Ἅγιο Ἰγνατίο «Ἐπίσκοπο μέ οἰκουμενικό κῦρος καί ἀναγνώριση» καί τόνισε ὅτι «ἐκφράζει τό γνήσιο ἦθος, τό φρόνημα καί τήν Παράδοση, ὡς καρπούς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος».

Στή συνέχεια ἀνέπτυξε τίς τρεῖς βασικές θεολογικές ἐνότιες τοῦ ἔργου του: Α. Ἡ Θεολογία τοῦ ἐπισκοπικοῦ λειτουργήματος ὡς πρὸς τήν Θεία Εὐχαριστία. Κατά τόν κ. Κρικῶνη, ὁ Ἅγιος Ἰγνατίος συνέδεσε τήν ἐγκυρότητα καί τό κῦρος τῆς Εὐχαριστίας μέ τόν Ἐπίσκοπο, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐνωμένος μέ τόν Χριστό, καθώς καί οἱ πιστοί μέ τόν Ἐπίσκοπο. Β. Ἡ Θεολογία τῆς ἐνότιας τῆς Ἐκκλησίας μέ ἐπίκεντρο τόν Ἐπίσκοπο. Σύμφωνα μέ τόν Ἅγιο Ἰγνατίο τόν Θεοφόρο, ὁ Ἐπίσκοπος εἶναι τό κέντρο τῆς ὁρατῆς καί ἐπίγειας Ἐκκλησίας.

Ὁ Ἅγιος ὑποδεικνύει τήν ὑπακοή στόν Ἐπίσκοπο ἀπό κληρικούς καί λαϊκούς. Γ. Ἡ Θεολογία τῆς Εὐχαριστιακῆς ζωῆς. Κατά τόν Ἅγιο Ἰγνατίο, ἡ Ἐκκλησία (Καθολική καί Τοπική) ἐκφράζεται μέ τήν Θεία Εὐχαριστία. Γι' αὐτό ἐπιμένει στήν συχνή τέλεση τῆς Θείας Εὐχαριστίας, διότι ἡ Εὐχαριστία εἶναι ἡ σάρκα τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος ἔπαθε καί ἀναστήθηκε γιά τόν κόσμο. Γι' αὐτό καί ἡ ἐνότια μαζί Του δέν πρέπει νά εἶναι μόνο πνευματική, ἀλλά καί σαρκική, γεγονός πού ἐπιτυγχάνεται μέ τήν συμμετοχή στή Θεία Εὐχαριστία. Μέ τόν τρόπο αὐτό διασφαλίζεται ἡ μετάληψη τοῦ ἱστορικοῦ Χριστοῦ.

«ΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΓΝΑΤΙΟΥ. ΚΡΙΣΙΜΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ ΤΟΥ»

Ἐπόμενος ὁμιλητής ἦταν ὁ **Ἀρχιμ. Μεθόδιος Κρητικός**, Ἱεροκήρυκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς, πού ἀνέπτυξε τό θέμα «Οἱ ἐπιστολές τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου. Κρίσιμα σημεῖα τῶν ἐπιστολῶν του».

Ὁ π. Μεθόδιος, μεταξύ ἄλλων, ἐπικεντρώθηκε στά κύρια σημεῖα τῶν Ἐπιστολῶν τοῦ Ἁγίου, μεταξύ τῶν ὁποίων εἶναι ἡ σταθερή βάση καί ὁ προσανατολισμός του, πού στηρίζονται στήν κρυστάλλινη γνώση τῶν θεμελίων τῆς πίστεως, τῶν Θείων Δογμάτων καί τῆς Ἀποστολικῆς παραδόσεως. Ἐπέμεινε κυρίως στήν περί Ἐκκλησίας διδασκαλία τοῦ Ἁγίου, τήν ὁποία Ἐκκλησία ὁ Ἰγνατίος θεωρεῖ νέα πραγματικότητα, ὄχι ἕνα ἀφηρημένο ἢ φιλοσοφικό σύστημα, ἀλλά ζωή. Ἡ Ἐκκλησία συνυπάρχει μέ τόν Χριστό ὡς σῶμα

Του. Ὅπου ὁ Χριστός, ἐκεῖ καί ἡ καθολική Ἐκκλησία.

Ἀφιερωμένη στόν Μέγα Πατέρα τῆς Ἐκκλησίας Ἅγιο Ἀθανάσιο, Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας, ἦταν ἡ 3η Γενική Ἱερατική Σύναξη, πού πραγματοποιήθηκε στίς **10 Δεκεμβρίου 2012**. Πρῶτος ὁμιλητής ἦταν ὁ **Ἀρχιμ. Ἀθανάσιος Κολλάς**, Ἱεροκήρυκας καί Προϊστάμενος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Βασιλείου Βόλου, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τό θέμα «Βιογραφικά στοιχεῖα. Θεολογική συμβολή τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου».

«ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ-ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ»

Ὁ ὁμιλητής σημείωσε, μεταξύ ἄλλων, ὅτι ὁ «Μέγας Ἀθανάσιος εἶναι «σύλλογος τῆς Ὁρθοδοξίας καί στήριξε τήν Ἐκκλησία μέ τά θεῖα του δόγματα. Δέν πρέπει νά ξεχνῶμε ποτέ τήν ἀλήθεια, ὅτι στήν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας ὁ ὅρος «Ὁρθοδοξία» παρουσιάζεται γιά νά ξεχωρίσει τήν ἀλήθεια, πού ἀναφέρεται σέ γεγονότα καί ἐκφράζεται μέσα ἀπό τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως ἐκφράζεται μέ ἐνότια καί κοινωνία ἀγάπης, σέ κάθε Ἐκκλησιαστική σύναξη. Ἡ ἀπόσχιση καί ἀποκοπή ἀπό τό εὐχαριστιακό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ἄρνηση τῆς παράδοσής της καί ἡ δημιουργία ὁμάδας ἄσχετης μέ αὐτήν, μέ τήν καθοδήγηση ἐνός ἢ περισσοτέρων, δημιουργεῖ τήν αἵρεση... Ἡ Καθολική Ἐκκλησία εἶναι τό κριτήριο τῆς Ὁρθοδοξίας καί ὄχι ἡ Ὁρθοδοξία κριτήριο τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας. Προϋπόθεση Ὁρθοδοξίας εἶναι ἡ μετοχή στήν Καθολική Ἐκκλησία, ὄχι ἡ ἐμμονή στήν ὀρθότητα θεωρητικῶν διατυπώσεων...».

«Η Α' ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΣΥΝΟΔΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ»

Δεύτερος ὁμιλητής ἦταν ὁ **Ἀρχιμ. Γρηγόριος Παπαθωμᾶς**, Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καί Ἱεροκήρυκας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ὁ ὁποῖος μίλησε μέ θέμα «Ἡ Α' Οἰκουμενική Σύνοδος καί τό Μητροπολιτικό σύστημα».

Ὁ ὁμιλητής ἀναφέρθηκε στήν παράδοση τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, κατά τόν Ἰππόλυτο Ρώμης, ἡ ὁποία κατοχυρώνει τήν συγκρότηση τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας. Αὐτή στηρίζεται σέ τέσσερα βασικά χαρίσματα: Α. Τῶν λαϊκῶν, πού κατοχυρώνεται μέ τό Βάπτισμα, Β. τῶν Διακόνων, πού κατοχυρώνεται μέ τήν χειροτονία τῶν 7 Διακόνων, Γ. τῶν Πρεσβυτέρων καί Δ. τοῦ τοπικοῦ Ἐπισκόπου, πού κατοχυρώνονται μέ τό Μυστήριό τῆς χειροτονίας. Ὁ π. Γρηγόριος ἐπεσήμανε ὅτι γιά νά ἔχουμε Ἐπισκοπή πρέπει νά συνδυάζονται αὐτά τά χαρίσματα. Τήν κατοχύρωσή τους συναντοῦμε στήν 1η Οἰκουμενική Σύνοδο.

Ἐπικεντρώνοντας στό πρόσωπο τοῦ Ἐπισκόπου ὁ ὁμιλητής εἶπε ὅτι τό Ἐπισκοπικό χάρισμα συνίσταται Α. στήν ἀνανέωση τῶν ὡς ἄνω χαρισμάτων καί Β. στόν ἐγκαινισμό τῶν Ἱερῶν Ναῶν. Ὁ Ἐπίσκοπος εἶναι ἀνακεφαλαιωτική προσωπικότητα, γιατί ἀνακεφαλαιώνει σύνολο τήν Ἐκκλησία.

Ἡ 4η Γενική Ἱερατική Σύναξη πραγματοποιήθηκε στίς **21 Ἰανουαρίου 2013** καί ἦταν ἀφιερωμένη στόν Μέγα Βασίλειο. Πρῶτος ὁμιλητής ἦταν ὁ Πρωτ. Βασίλειος Τσιμούρης, Κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τό θέμα «Σκέψεις μέ ἀφορμή τή ζωή καί τό ἔργο τοῦ Μεγάλου Βασιλείου».

ΤΙΚΕΣ Συνάξεις τῆς Ἱ.Μ. Δημητριάδος

ΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

«ΣΚΕΨΕΙΣ ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ»

Πολύ ἐνδιαφέρουσα ἦταν ἡ ἐπισήμανση τοῦ ὁμιλητῆ γιὰ τὴν προσφορά τῆς ἀλήθειας τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὸν Μέγα Βασίλειο, ἀνεξαρτήτως τῶν ἀνθρωπίνων γλωσσικῶν σχημάτων: «Ὁ Μέγας Βασίλειος μὲ τὸ ἔργο του διακηρύσσει μία θεμελιώδη διαπίστωση. Ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ δὲν ἔχει δικό της γλωσσικό σχῆμα γιὰ νὰ ἐκφραστῆ. Γλῶσσα καὶ δομικό ὑλικό γιὰ τὴν ἀλήθεια εἶναι ἡ γλῶσσα τοῦ ἀνθρώπου, στὸν ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ δομὴ τῆς κάθε ἐποχῆς καὶ ἐντὸς τῆς ὁποίας κηρύσσεται ἡ ἀλήθεια. Ὁ Θεὸς δὲν ἀποκαλύπτει γλῶσσα καὶ δομές, ἀλλὰ τὴν ἀλήθεια. Καὶ ὅσο πιο καθολικὲς, ὅσο πιο καλλιεργημένες εἶναι οἱ χρησιμοποιούμενες δομές, τόσο μεγαλύτερος κύκλος ἀνθρώπων ἀποδέχεται τὴν διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἐπιλογή τῶν κατάλληλων λέξε-

ων καὶ τῶν δομῶν εἶναι τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ποιμαντικῆς. Τὸ ἐγχείρημα τοῦ Μ. Βασιλείου γιὰ τὴν δόμηση τῆς γλώσσας τῆς ἀλήθειας καὶ τὴ μορφοποίηση τῆς Χριστιανικῆς διδασκαλίας, ἦταν τὸ μεγαλύτερο σὲ βάθος καὶ τὸ πρῶτο πού κυρώθηκε ὡς γνήσιο σπιν Ἐκκλησιαστικὴ παράδοση...».

Ἐπόμενος ὁμιλητὴς ἦταν ὁ Ὁμότιμος Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν **κ. Νικόλαος Τζιράκης**, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τὸ θέμα «Ἐναρμόνιση τῆς θύραθεν καὶ τῆς Θεολογικῆς Σοφίας στὸν Μέγα Βασίλειο».

Ὁ ὁμιλητὴς ἀναφέρθηκε σπὴ σχέση Ἑλληνισμοῦ καὶ Χριστιανισμοῦ καὶ σημείωσε: «Πρὸς ἄρση πάσης παρεξηγήσεως, ὀφείλω νὰ ἐπισημάνω χωρὶς καμιά ἐπιφύλαξη ὅτι ἡ σύγκριση μεταξὺ τῶν δύο μεγεθῶν ἀπὸ πλευρᾶς ὀρθόδοξης θεολογίας εἶναι ἀπολύτως ἀνισοδύναμη. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς ὡς φορέας τῆς κλασικῆς ἐλληνικῆς ἀρχαιότητος καὶ

σοφίας καὶ ὡς ἀνθρωποκεντρικό μέγεθος ἀποτελεῖ γιὰ τὴν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητας ἀναμφισβήτητο ἱστορικό καὶ πνευματικό ὄροσημο, πάνω στο ὁποῖο σταματᾷ, σχεδόν κατ' ἀνάγκη καὶ πάντα μὲ θαυμασμό, τὸ οἰκουμενικό βλέμμα τῆς ἐπιστήμης. Ὁ δὲ Χριστιανισμὸς, ὡς φορέας τῆς ἐν χρόνῳ καὶ ἅπαξ γενομένης ἀποκαλύψεως τοῦ Θεοῦ στὸ πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀποτελεῖ τὴ γνησιότερη καὶ αὐθεντικότερη ἔκφραση τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν κόσμον καὶ τὸν ἄνθρωπον, χάριν τοῦ ὁποῖου τὸ δεύτερο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος, ὁ Χριστὸς, ἔγινε τέλειος ἄνθρωπος καὶ ἔπαθε ἐκουσίως γιὰ τὴ σωτηρία ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν ἀνθρώπων».

Σὲ ἄλλο σημεῖο τῆς ὁμιλίας τοῦ ὁ κ. Τζιράκης ἀπάντησε σπὴν κατηγορία περὶ ἐξελληνισμοῦ τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τοὺς Πατέρες καὶ παρατήρησε σχετικᾶ: «Τὸ ὅτι ὑπῆρχαν Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας πού γνώριζαν σὲ βάθος τὰ κείμενα τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς γραμματείας, πεζὰ καὶ ποιητικὰ, καὶ συγχρόνως ἦταν ἄριστοι γινῶστες καὶ κρῆστες τῆς ἐλληνικῆς γλώσσας, ὅπως ὁ Μέγας Βασίλειος, αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι ἐξελλήνισαν τὴ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ. Γιατί ὁ Βασίλειος καὶ οἱ λοιποὶ Πατέρες γνώριζαν ὅτι πρωταρχικό ζητούμενο γιὰ τὴ σωτηρία τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν ἰδίων ἦταν ἡ ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς σπὴ ζωῆ τῶν πιστῶν καὶ ὄχι τούτη ἡ ἐκείνη ἡ γλωσσικὴ διατύπωσή της, ἀκόμη καὶ ἡ ἄριστη. Μὲ ἄλλα λόγια, ἡ χριστιανικὴ ἀλήθεια εἶναι μόνο μία. Ἀντίθετα, οἱ γλωσσικοὶ τρόποι διατύπωσής της, εἴτε σὲ μία εἴτε σὲ περισσότερες γλῶσσες, εἶναι πολλοί. Ἄρα οἱ λέξεις παίρνουν τὸ νόημά τους ἀπὸ τὴν ἀλήθεια πού διατυπώνουν καὶ ὄχι τὸ ἀντίθετο».

Μετὰ τὸ πέρασ τῶν Συνάξεων ἀκολούθησε γόνιμος διάλογος, πού συντόνισε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἰγνάτιος. ●

ΠΑΙΔΗΣΕΙΣ...

ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΗ ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΑΣ ΣΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΜΕ ΘΕΜΑ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΕΡΑ»

Γιά τό ζήτημα τῆς Ἐθρσκειτικότητας καί τῶν ἠρσκειτικῶν συμβόλων στό δημόσιο κῶρο μίλησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος στό Συνέδριο, μέ θέμα «Ἐκκλησία καί Ἀριστερά», πού διοργάνωσε στή Θεσσαλονίκη, τό Τμήμα Θεολογίας τοῦ Α.Π.Θ., σέ συνεργασία μέ τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (22-23/1). Ὁ κ. Ἰγνάτιος περιέγραψε τήν ἔννοια τοῦ δημόσιου κῶρου, ὅπως διαμορφώθηκε στήν Εὐρώπη, στή διάρκεια τῶν αἰῶνων καί ἀναφέρθηκε στίς προϋποθέσεις καί τούς ὅρους τῆς παρουσίας τῆς ἠρσκειτίας στό δημόσιο κῶρο. Ἡ 1η προϋπόθεση εἶναι «ἡ

αὐτό-Ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ στήν Ἱστορία, πού ἀποτελεῖ τήν πρωταρχική ἀξονική παράμετρο τοῦ Εὐαγγελικοῦ κηρύγματος... ὁ Θεός ἀποφάσισε νά ξεδιπλώσει στήν ἱστορία ἕνα σχέδιο πού ἀποσκοπεῖ στήν ἀποκατάσταση τῆς εἰρηνικῆς καί ἀρμονικῆς συμβίωσης τῶν

ἀνθρώπων. Τό γεγονός ὅτι τό σχέδιο αὐτό λαμβάνει χώρα δημόσια στό πεδίο τῆς Ἱστορίας καί ὄχι ἔξω ἀπ' αὐτήν καθιστᾷ τήν παρουσία καί τήν μαρτυρία τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας στόν δημόσιο κῶρο ἀναγκαία...» Ἡ 2η προϋπόθεση εἶναι ὅτι «ὁ ἴδιος ὁ Χριστός δέν ἀπευθύνθηκε στήν ἰδιωτική σφαῖρα τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων, ἀλλά, ἀντίθετα, τόλμησε νά μαρτυρήσει δημόσια τό μήνυμα τοῦ Πατέρα του...» Ἡ 3η προϋπόθεση εἶναι ἡ εὐεργετική παρουσία τοῦ Εὐαγγελικοῦ μηνύματος στόν κόσμο, σέ πάρα πολλά επίπεδα. «... Ἀξίες, ὅπως ἡ ἀνεξίτηρσκειτία, τά ἀνθρώπινα δικαιώματα, ἡ κοινωνική ἀλληλεγγύη, ἡ ἀγάπη πρὸς τόν πλησίον κ.ἄ. μαρτυροῦν ὅτι στό ὑπόβαθρο τοῦ Δυτικοῦ πολιτισμοῦ βρίσκεται ἡ Χριστιανική παράδοση...». Στό πλαίσιο αὐτό, ὅπως ἀναρωτήθηκε ὁ Σεβασμιώτατος, «θά μπορούσε πράγματι νά ἰσχυριστεῖ κανεῖς μέ σοβαρότητα ὅτι ἡ ἔθιμη παρουσία τοῦ Ἐσταυρωμένου στίς σχολικές αἴθουσες προσβάλλει τό ἠρσκειτικό συναίσθημα ἀλλόδοξων μαθητῶν, ὅταν αὐτό πού προβάλλεται δέν εἶναι ἡ ὀρθόδοξη πίστη, ἀλλά, καταρχάς, τό πρότυπο τῆς αὐτοθυσίας καί τῆς ἀπροϋπόθετης αὐτοπροσφορᾶς καί ἀλληλεγγύης, ἕνα πρότυπο πού φαντάζει σήμερα πολύ περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλη ἐποχή ἰδιαίτερα χρήσιμο καί ἐπιγόν στήν περίπτωση τῆς χώρας μας;» Ἡ 4η προϋπόθεση πού ἔθεσε ὁ κ. Ἰγνάτιος εἶναι ὁ κοινωνικός χαρακτήρας τῆς Χριστιανικῆς πίστεως. «... Ἡ Ἐκκλησία ὄχι μόνο δέν μπορεῖ νά ἀντιτιθεταί στόν δημόσιο κῶρο, φοβούμενη τάχατες τήν ἰσότιμη ἀναμέτρηση μέ τίς ὅποιες ἄλλες κοσμοθεωρίες, ἀλλά, ἀντίθετα, σέ ὀρισμένο βαθμό λειτουργεῖ στόν πυρῖνα τῆς μέ τή λογική τοῦ δημοσίου κῶρου, καθώς κάθε μέλος τῆς διαθέτει παρηγορία ἀπέναντι στούς ἰσοτίμους ἀδελφούς του, ἀλλά καί ἔναντι τοῦ Θεοῦ καί τό μοναδικό κριτήριο γιά τήν ὑπαρξή τῆς εἶναι ἡ ἀμοιβαριότητα, ἡ ἀγάπη, ἡ συγκωρητικότητα καί ἡ ἐλευθερία μεταξύ τους...»

ΕΓΚΑΙΝΙΑΣΤΗΚΕ ΤΟ 26ο ΣΠΙΤΙ ΓΑΛΗΝΗΣ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ!

Πραγματοποιήθηκε (8/12), ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιο, ὁ Ἀγιασμός λειτουργίας τοῦ νέου, 26ου, Σπιτιοῦ Γαλήνης τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας, τό ὁποῖο στεγάζεται στόν ὑπόγειο κῶρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἀλυκῶν. Ὁ κῶρος σίτισης διαμορφώθηκε καί ἐξοπλίστηκε μέ τήν εὐγενική κορηγία τοῦ Ἰδρύματος

Νιάρχου, τό ὁποῖο προσέφερε τό ποσό τῶν 24.000 εὐρώ. Τό εὔρος λειτουργίας τοῦ ἰδρύματος θά περιλαμβάνει καί τίς τέσσερις ἐνορίες τῶν Νέων Παγασῶν (Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, Προφήτου Ἡλιοῦ, Ἀγίας Εἰρήνης καί Ἀγίου Τριανταφύλλου).

Μετά τόν Ἀγιασμό ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Ἰγνάτιος ἀπευθύνθηκε στούς παρευρισκομένους, Κληρικούς καί λαϊκούς καί, μεταξύ ἄλλων, ἐπεσήμανε: «Χαίρομαι γιατί ἕνα ἀκόμη ὄνειρο πραγματοποιεῖται σήμερα. Ἐνα ὄνειρο τό ὁποῖο ἐντάσσεται μέσα στά πλαίσια τῆς μεγάλης διακονίας πού ἔχουμε ἀναλάβει στήν Τοπική μας Ἐκκλησία ἐδῶ καί χρόνια, ὄχι τώρα μέ τήν οικονομική κρίση. Ἀπλῶς ἡ οικονομική κρίση ἦρθε νά δείξει τήν ἀναγκαιότητα ἑνός ἔργου πού παραλάβαμε ἀπό τόν προκατόχό μας καί συνεχίσαμε μέ πολλή ἔνταση...»

ΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓ. ΔΑΝΑΚΟΣ ΤΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ, ΕΟΡΤΑΣΑΝ ΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΙΕΡΟΠΑΙΔΕΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Τή μνήμη τοῦ προστάτου τους, Ἀγίου Δάνακος τοῦ ἀναγνώστου, ἐόρτασαν στόν Ἱερό Ναό Ἀγίου Δημητρίου Βόλου, τήν Κυριακή 30 Δεκεμβρίου 2012, οἱ Ἀναγνώστες καί οἱ Ἱερόπαιδες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος. Στή Θεία Λειτουργία, στήν ὁποία προεξήρχε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας, συμμετεῖχαν

Ἀναγνώστες καί Ἱερόπαιδες ἀπ' ὅλη τήν τοπική μας Ἐκκλησία, ἐνῶ τόν θεῖο λόγο κήρυξε ὁ ἀναγνώστης Ἰωάννης Σωτηρόπουλος, φοιτητής Θεολογίας τοῦ Α.Π.Θ. Πρὸ τῆς ἀπολύσεως, ὁ Σεβασμιώτατος, στή σύνομη ὁμιλία του, ἐπαίνεσε τοὺς ἀναγνώστες γιά τόν ἀγῶνα τους καί τοὺς κάλεσε νά ἐντείνων

τίς προσπάθειές τους, ὥστε νά διακονοῦν μέ καθαρότητα, εὐλάβεια καί ἐπίγνωση στό Ἱερό Βῆμα καί στό Ἀναλόγιο. Μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, ἀκολούθησε κέρασμα καί μεσημεριανό γεῦμα, κατά τή διάρκεια τῶν ὁποίων οἱ ἀναγνώστες εἶχαν τήν εὐκαιρία νά συζητήσουν μέ τόν Σεβασμιώτατο.

ΤΙΜΗΘΗΚΕ Ο ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΦΟΥΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

Τήν μνήμη του Ἁγίου Νεκταρίου, Ἐπισκόπου Πενταπόλεως, τοῦ Θαυματουργοῦ, τίμησε ἡ Ἐκκλησία μας τό διήμερο 8 καί 9/11. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημοτριᾶδος χοροστάτησε κατά τόν Μέγα Πανηγυρικό Ἑσπερινό, στό Ἱερό Παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου, τοῦ παλαιοῦ Μητροπολιτικοῦ Οἴκου στό Βόλο. Ἀνήμερα τῆς εορτῆς λειτούργησε στόν πανηγυρίζοντα Ἱερό Ναό Ἁγίου Νεκταρίου Νέας Ἰωνίας. Κατά τήν Θεία Λειτουργία ὁ Σεβασμιώτατος εἶχε τήν εὐκαιρία νά τιμήσει τόν ἐπί χρόνια Προϊστάμενο καί κήτορα τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Νέας Ἰωνίας, Πρωτοπρεσβύτερο Δημοσθένη Φου-

τζόπουλο, στόν ὁποῖο προσέφερε τήν Ἀνώτατη Τιμητική Διάκριση τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας, τόν Χρυσό Σταυρό μετά Διπλώματος. Στήν ὁμιλία του ἐκθείασε τό ἔργο τοῦ πολιοῦ Πρεσβυτέρου καί τόν εὐχαρίστησε γιά τήν πολυετή θυσιαστική του προσφορά στήν ἐνορία τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου.

Η ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥ ΣΤΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Μέ τίς χαρούμενες, ὅσο καί ἐλπιδοφόρες, φωνές τῶν μαθητῶν τοῦ 9ου Γυμνασίου Βόλου πλημμύρισε τό Πνευματικό Κέντρο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, στήν ἐκδήλωση πού συνδιοργάνωσαν ὁ Σύλλογος Συμπαράστασης Κρατουμένων «Ὁ Ἑσταυρωμένος» καί τό 9ο Γυμνάσιο, μέ ἀφορμή τήν «Ἡμέρα τοῦ Φυλακισμένου», πού τιμᾶται στήν Τοπική Ἐκκλησία τά τελευταία 17 χρόνια. Τήν ἐκδήλωση χαιρέτισε ὁ Πρόεδρος τοῦ Σ.Σ.Κ. «Ὁ Ἑσταυρωμένος» Πρωτ. Θεόδωρος Μπατάκας, ὁποῖος περιέγραψε τίς δράσεις τοῦ Συλλόγου τά τελευταία χρόνια, πού εἶναι ἡ διακονία στό κέντρο Ὑποδοχῆς Κρατουμένων, στόν Σταθμό Πρώτων Κοινωνικῶν Βοηθειῶν «Διακονία», στό Παράρτημα τοῦ Συλλόγου στόν Ἀλμυρό «Καταφυγή», στίς δύο φυλακές Κασσαβετίας & Βόλου, στό Ἴδρυμα Ἀγωγῆς Ἀνηλίκων Βόλου, στούς

τέσσερις Ξενῶνες τοῦ «Ε» γιά τούς ἀστέγους, στά Κρατητήρια τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων καί τοῦ Κεντρικοῦ Λιμεναρχείου Βόλου, στά Δικαστήρια καί σέ ἄλλες ὑπηρεσίες γιά τήν τακτοποίηση διαφόρων προβλημάτων πού ἀπασχολοῦν τούς συνανθρώπους μας καί ὅπου ἄλλοῦ χρειαστεῖ. Χαιρετισμοῦ ἀπύθυνη, ἐπίσης, ὁ Δ/ντής τοῦ 9ου Γυμνασίου Βόλου κ. Νικόλαος Ἀγγελόπουλος, ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε τόν ἐνθουσιασμό του γιά τήν συμμετοχή τῶν μαθητῶν στήν ἐκδήλωση τοῦ «Ε» καί ἔστειλε τό μήνυμα τοῦ Σχολείου γιά τήν περίοδο τῆς δοκιμασίας καί τῆς κρίσης πού διέρχεται ἡ πατρίδα μας: Κατά τή διάρκεια τῆς ἐκδήλωσης σύντομη ὁμιλία ἐκφώνησε ὁ Ἐθελοντής τοῦ Συλλόγου κ. Ἰωάννης Νικολόπουλος, ἐνῶ οἱ μαθητές παρουσίασαν γιορταστικό πρόγραμμα, μέ χορούς καί τραγούδια, ἐμπνευσμένα ἀπό τίς ἀλυσμῶνες πατρίδες τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, μέ ὁδηγό τους τόν Ἀϊβαλιώτη Φώτη Κόντογλου. Αἴσθηση προκάλεσε, ἐπίσης, ἡ παρουσίαση ἐπίκαιρου θεατρικοῦ μονόπρακτου ἀπό τήν θεατρική ὁμάδα τῆς ἐνορίας τῆς Δράκειας. Τήν ἐκδήλωση ἐκλείσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημοτριᾶδος κ. Ἰγνάτιος, ὁ ὁποῖος συνεχάρη τόν «Ε» καί τούς ἐκπαιδευτικούς καί μαθητές τοῦ 9ου Γυμνασίου γιά τήν συμβολή τους καί γιά τήν πραγματοποίηση τῆς ἐκδήλωσης.

Η ΧΟΡΩΔΙΑ ΤΩΝ ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Μέ ἀπόλυτη ἐπιτυχία στέφθηκε ἡ ἐμφάνιση τῆς Χορωδίας τῶν Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημοτριᾶδος στήν Ψαλτική ἐκδήλωση, πού πραγματοποιήθηκε τήν Παρασκευή 14/12 στήν αἴθουσα Τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἡ Ἐκδήλωση πραγματοποιήθηκε στό πλαίσιο τοῦ 5ου Διεθνoῦς Μουσικολογικοῦ Συνεδρίου, πού διοργάνωσε τό Ἴδρυμα Βυζαντινῆς Μουσικολογίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Στήν Ψαλτική ἐκδήλωση, στήν ὁποία συμμετείχε καί ἡ Χορωδία τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος, παρέστησαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Δημοτριᾶδος κ. Ἰγνάτιος, Χαλκίδος κ. Χρυσό-

στομος, ὁ Πρωτ. Θωμᾶς Συνοδινός, τ. Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί πλῆθος μουσικολόγων καί μουσικοφίλων. Ἡ Χορωδία τῶν Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημοτριᾶδος ἀπέδωσε ὕμνους τῶν Χριστουγέννων, ὑπό τήν δ/ση τοῦ Ἀρχιμ. Ἐπιφανίου Οἰκονόμου.

ΝΕΟΣ ΚΛΗΡΙΚΟΣ ΣΤΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Τήν χειροτονία ἑνός νέου ἐγγάμου - ἄμισθου Διακόνου, τοῦ π. Χαραλάμπους Χιώτη, τέλεσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημοτριᾶδος κ. Ἰγνάτιος, στόν Ἱερό Ναό Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ Βόλου, τήν Κυριακή πρό τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Ἀπευθυνόμενος στόν νέο Κληρικό ὁ κ. Ἰγνάτιος τοῦ συνέστησε νά μιμηθεῖ τίς ἀρετές πού ἐκφράζουν τά πρόσωπα πού πρωταγωνίστησαν στό μέγα γεγονός τῆς Γεννήσεως τοῦ Θεανθρώπου. Τοῦ ὑπέδειξε νά ἐγκολληθεῖ τήν ταπεινότητα τοῦ Χριστοῦ, ἐπισημαίνοντας: «ἐμεῖς οἱ Κληρικοί μέσα μας πρέπει νά κρατοῦμε πάντοτε τό ταπεινό φρόνημα γιά νά διακονοῦμε ἀξίως Αὐτόν πού κι ἐσύ σέ λίγο θά κρατῆσεις στά χέρια σου καί θά μεταδίδεις στούς ἀνθρώπους, τόν Χριστό μας...». Στή συνέχεια τοῦ ζήτησε νά μιμηθεῖ τήν διάκριση τοῦ Ἰωσήφ: «Αὐτό σημαίνει πολλά γιά ἐμᾶς τούς κληρικούς καί πρώτα ἀπό ὅλα πρέπει νά ἔχουμε πάντοτε συνείδηση ὅτι δέν μᾶς ἀνίκει ἡ Ἐκκλησία, ἐμεῖς ἀνήκουμε στήν Ἐκκλησία. Καί τό λέγω αὐτό γιατί πολλές φορές ὑπάρχει ὁ κίνδυνος νά ξεχαστοῦμε οἱ Κληρικοί, εἴτε Διάκονοι, εἴτε Ἱερεῖς, πολλῶ δέ μᾶλλον Ἐπίσκοποι καί νά νιώσομε τόση ἀσφάλεια καί αὐτάρκεια, ὥστε πρὸς στιγμὴν νά πιστέψουμε ὅτι μᾶς ἀνίκει ἡ Ἐκκλησία. Ὁχι. Ἀπαρτίζουμε τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ μαζί μέ τό λαό. Χωρίς αὐτόν τόν λαό τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία δέν ὑπάρχει. Ὅπως καί χωρίς τόν Ἐπίσκοπο καί τόν Ἱερέα Ἐκκλησία δέν ὑφίσταται...». Συνεχίζοντας τήν ὁμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος συνέστησε τήν ἀπλότητα τῶν Ποιμένων: «Κράτησε τήν ἀπλότητα τῶν ποιμένων, πού σημαίνει καθαρὴ καρδιά, καθαρὸ μυαλό, γιά νά μπόρεις νά ἀκούσεις καί νά δεῖς τούς Ἀγγέλους πού θά συλλειτουργοῦν μαζί σου ἀπό ἐδῶ καί πέρα. Θέλει καθαρὴ καρδιά, θέλει καθαρὴ ψυχὴ πού νά ἀγαπάει τόν Χριστό γιά νά μπόρεις νά γίνεις λειτουργὸς τῶν Ἁγίων στήν Ἁγία Τράπεζα πού τελεουργεῖται τό Μυστήριον τῶν Μυστηρίων, ἡ Εὐχαριστία καί ὁ ἄρτος καί ὁ οἶνος, τό ψωμί καί τό κρασί, γίνονται Σῶμα καί Αἷμα Χριστοῦ. Καί ὅταν γονατίζεις νά θυμᾶσαι τούς ποιμένες τῆς Βηθλεέμ, πού πρῶτοι αὐτοὶ γονάτισαν καί ἔγιναν προσκυνητές τοῦ νεογέννητου Χριστοῦ...». Ὁ νέος Διάκονος θά διακονεῖ στόν Ἱερό Ναό Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ Βόλου.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ Κ. ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΣΤΟ 5ο ΛΥΚΕΙΟ ΒΟΛΟΥ

Μία ασυνήθιστη επίσκεψη πραγματοποίησε (5/12) ο Σεβ. Μητροπολίτης μας στο 5ο Γενικό Λύκειο Βόλου και συζήτησε με τους μαθητές της Γ΄ Τάξης απαντώντας στα ερωτήματά τους. Με άνεση και φιλικότητα ο κ. Ίγνατιος μίλησε για τα θέματα της Έκκλησίας, την οικονομική κρίση, τις εξελίξεις που αφορούν στη χώρα μας, ακόμη αναφέρθηκε και σε πιο προσωπικά ζητήματα, ενώ έστιασε και στους ύπαρξιακούς προβληματισμούς των εφήβων. Ήταν ουσιαστικά μία εξομολόγηση ψυχής του Σεβασμιωτάτου προς τους 18άρηδες, οι οποίοι εξέφρασαν τις δικές τους ανησυχίες και αγωνίες αναζητώντας

σε μία τόσο δύσκολη εποχή σπρίγματα για ψυχική τόνωση και πνευματική εξέλιξη. Η συζήτηση που διήρκεσε περίπου μία ώρα, πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα του Γυμναστηρίου, όπου εκτός από τους μαθητές που είχαν την πρωτοβουλία της συνάντησης, έδωσαν τό «παρών», ο διευθυντής του σχολείου κ. Θανάσης Μακρόπουλος (έκφώνησε μικρό χαιρετισμό) και άλλοι καθηγητές. Την εκδήλωση προλόγισε ο εκ των συντελεστών της όλης δράσης, καθηγητής Θεολογίας κ. Σωτήρης Τσιτσιρίγκας, που τόνισε ότι στις δύσκολες εποχές της κρίσης που ζούμε, είναι ανάγκη όλοι μας και κυρίως οι νέοι, να κατανοήσουμε ότι η Έκκλησία και η ζωντανή μας παράδοση αποτελούν την ένοπιό δύναμη αντίστασης στις δυσκολίες των καιρών. Γι' αυτό και ήταν ιδιαίτερα σημαντική η επικοινωνία των μαθητών μας με το Μητροπολίτη, ο οποίος μέσα σε ένα πολύ φιλικό κλίμα απάντησε στις αιρίες και ουσιαστικές ερωτήσεις τους.

ΣΤΗ ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ ΒΟΛΟΥ ΤΙΜΗΘΗΚΑΝ ΔΥΟ ΠΑΛΑΙΜΑΧΟΙ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΕΣ

Με λαμπρότητα και ιεροπρέπεια έορτάστηκε και φέτος η μνήμη των Αγίων Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας και Όσιου Ιωάννου του Δαμασκηνού στον όμώνυμο Ίερό Ναό της Νέας Ίωνίας. Στόν Μέγα Πανηγυρικό Έσπερινο και στην πανηγυρική Θεία Λειτουργία προέστη ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ίγνατιος, πλαισιωμένος από πλειάδα Ίερέων και πλήθος πιστού λαού. Στό τέλος της Θείας Λειτουργίας ο Σύλλογος Ίεροψαλτών Βόλου «Όσιος Ίωάννης ο Κουκουζέλης» τίμησε δύο καταξιωμένους και παλαιμάχους Ίεροψάλτες, μέλη του, γιά την πολυετή και μεγάλη προσφορά τους στό Ίερό Ύναλόγιο. Πρόκειται γιά τόν κ. Στυλιανό Τσιάκαλο, Πρωτοψάλτη τού Ίερού Ναού Αγίου Γεωργίου Βόλου και τόν κ. Στυλιανό Τσολάκη, Πρωτοψάλτη τού Ίερού Ναού Μεταμορφώσεως τού Σωτήρος Άμαλιαπόλεως. Γιά τό έργο και τών δύο μίλησε ο Γραμματέας τού Συνδέσμου και Λαμπαδάριος τού Μητροπολιτικού Ίερού Ναού Αγίου Νικολάου Βόλου κ. Ευστάθιος Γραμμένος.

ΚΟΝΤΑ ΣΤΟΥΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ Κ. ΙΓΝΑΤΙΟΣ

Τό Ειδικό Άγροτικό Κατάστημα Κράτησης Νέων Κασσαβετίας, τό Ειδικό Κατάστημα Κράτησης Νέων Βόλου και τά Κρατητήρια τής Υποδιεύθυνσης Άσφαλείας Βόλου επισκέφθηκε (21/12) ο Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ίγνατιος, προκειμένου νά προσφέρει στους κρατούμενους τήν παρηγορία και τήν ενίσχυση τής Τοπικής Έκκλησίας. Ο Σεβασμιώτατος παρακολούθησε τής Χριστουγεννιάτικες γιορτές πού ετοίμασαν οί κρατούμενοι. Στίς φυλακές Κασσαβετίας οί γιορτή συμμετείχαν κρατούμενοι μαθητές, ή 25μελής Χορωδία τής Ένορίας Εύξεινουπόλεως, μουσικό συγκρότημα μαθητών τού Λυκείου τής Νέας Άγχιάλου και ο Σ.Σ.Κ. «Ο Έσταυρωμένος», ο οποίος βράβευσε τούς 15 κρατούμενους μαθητές. Στό Ειδικό Κατάστημα Κράτησης Νέων Βόλου τήν γιορτή ετοίμασαν οί κρατούμενοι μαθητές τού Δημοτικού και τού Γυμνασίου τής φυλακής και ο «Ε» βράβευσε τούς έξι (6) επιμελότερους μέ χρηματικό ποσό και δώρα. Σε όλους τούς κρατούμενους ο Σεβασμιώτατος μοίρασε προσωπικά έορτία δέματα και ευχήθηκε ύπομνή και καλή επανένταξη στην κοινωνία. Στίς επισκέψεις του στό Σωφρονιστικά καταστήματα τόν Σεβασμιώτατο συνόδευσε κλιμάκιο τού Σ.Σ.Κ. «Ο Έσταυρωμένος», μέ επικεφαλής τόν Πρόεδρο Πρωτ. Θεόδωρο Μπατάκα.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΑΣ ΣΤΟ ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟ

Στόν Ίερό Ναό Αγίου Άθανασίου Διδυμοτείχου χοροστάτησε (17/1) ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ίγνατιος κατά τήν τέλεση τού Μεγάλου Πανηγυρικού Έσπερινο τής εορτής τών Αγίων Άθανασίου και Κυρίλλου, Πατριαρχών Άλεξανδρείας, ύστερα από πρόσκληση τού οικείου Ποιμενάρχου, Σεβ. Μητροπολίτου Διδυμοτείχου, Όρεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνού και μέ τήν παρουσία τού Θεοφιλεστάτου Έπισκόπου Παλμύρας (Πατριαρχείο Άντιοχείας) κ. Ίωάννη. Στην όμιλία του ο Σεβ. Δημητριάδος κ. Ίγνατιος αναφέρθηκε στην ευαίσθητη περιοχή τής Θράκης λέγοντας χαρακτηριστικά: Ήρθα εδώ, ειλικρινά ως προσκυντής. Νά διαπιστώσω τήν ένόπια. Νά δώ τί σημαίνει πολυπολιτισμικότητα, γιά τήν όποία τόσο πολύ εύκολα έμεις μιλάμε, αλλά δέ ξέρω πόσο έχουμε συνείδηση τού τί σημαίνει. Και νά θαυμάσω τόν πολιτισμό και τήν παράδοση πού διασώζετε και πού δυστυχώς έμεις, οί γεννημένοι στό κλεινό άστρ τής Άθήνας, μεγαλωμένοι στό Λιμάνι τού Πειραιά, άν και γίναμε Θεσσαλοί, δυστυχώς δέν τί διδαχθήκαμε αυτή τήν αλήθεια και δέν τί μάθαμε όσο θά έπρεπε. Και αυτό θά πρέπει νά τό σημειώσω μέ μετάνοια, γιατί νοιώθω και έγώ υπεύθυνος, στό βαθμό πού είμαστε οί Έλληνες υπεύθυνοι, όταν δέν προσέχουμε τί Θράκη, και αυτό πού είναι ή Θράκη γιά τήν Έλλάδα». Ο Σεβασμιώτατος κατέληξε λέγοντας: «Εύχαριστώ και πάλι πού μου δίνετε τήν ευκαιρία νά νοιώσω ότι εδώ στην Θράκη είναι ή καρδιά τής Έλλάδας. Και αυτό πού συμβαίνει στην Θράκη, είναι γιά όλη τήν Έλλάδα. Και είστε αυτοί πού ουσιαστικά κρατάτε στό χέρι σας τό σφυγμό τής Έλλάδας».

ΑΝΩΤΑΤΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΤΟΝ Τ. ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΗΣ ΦΙΛΑΡΧΑΙΟΥ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΑΛΜΥΡΟΥ κ. ΒΙΚΤΩΡΑ ΚΟΝΤΟΝΑΤΣΙΟ

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 2/12 η εκδήλωση που διοργάνωσε η Ίερά Μονή Άνω Ξενιάς, προς τιμήν του πρώην Προέδρου της Φιλαρχαίου Εταιρείας Άλμυρου «Όθρυς» κ. Βίκτωρος Κοντονάτσιου, με άφορμή τη συγγραφή, εκ μέρους του, του νέου ιστορικού της Ίερας Μονής. Την εκδήλωση τίμησε με την παρουσία του ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος & Άλμυρου κ. Ίγνατίος. Η

έν λόγω εκδήλωση περιελάμβανε χαιρετισμό από την Πρόεδρο της Φιλαρχαίου Εταιρείας Άλμυρου «Όθρυς» κ. Χρυσούλα Κοντογεωργάκη, εισαγωγική ομιλία του Καθηγουμένου της Ίερας Μονής Άνω Ξενιάς Αρχιμ. Νεκταρίου Υφαντίδη και μουσικό πρόγραμμα από τον Σύνδεσμο Ίεροψαλτών Βόλου, υπό τη διεύθυνση του κ. Κωνσταντίνου Καραγκούνη και από τη Μικτή Χωρω-

δία του Δήμου Άλμυρου, υπό τη διεύθυνση της κ. Μαρίας Σαμαρτζή. Στην ομιλία του ο κ. Βίκτωρ Κοντονάτσιος αναφέρθηκε στην πλούσια και πολυκύμαντη ιστορία του Μοναστηριού στο διάβα των αιώνων, κάνοντας ιδιαίτερη αναφορά στα πολύτιμα κειμήλια της Μονής, πολλά από τα οποία, δυστυχώς, δέν διασώζονται. Κορυφαία στιγμή της εκδήλωσης υπήρξε η παράδοση εκ μέρους του κ. Βίκτωρος Κοντονάτσιου χειρόγραφου Ίερού Ευαγγελίου, τεράστιας ιστορικής, πολιτιστικής και εκκλησιαστικής αξίας, προς την Ίερά Μονή. Στο τέλος της εκδήλωσης ο Σεβ. Μητροπολίτης κ. Ίγνατίος απένευσε στον κ. Κοντονάτσιο τον Χρυσό Σταυρό της Ίερας Μητροπόλεως Δημητριάδος και ο Καθηγούμενος της Ίερας Μονής Άνω Ξενιάς, Αρχιμ. Νεκτάριος, τιμητική πλακέτα μετά αντιγράφου της Ίερας Εικόνας της Κοιμήσεως της Θεοτόκου.

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ ΤΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Με απόλυτη επιτυχία πραγματοποιήθηκε το τριήμερο 27-29/12 προσκυνηματική εξόρμηση που διοργάνωσε το Γραφείο Νεότητας για τους κατηχητές και τους ομάδάρχες της Μητροπόλεως μας. Με ενδιάμεση στάση και προσκύνημα στην Ίερά Μονή Όσιου Έφραίμ Κονταριώτισσας, τα 40 και πλέον στελέχη κατευθύνθηκαν στην Ξάνθη, γεύτηκαν τη φιλοξενία του εκεί Σεβ. Μητροπολίτου κ. Παντελεήμονος, ενημερώθηκαν για την τρέχουσα κατάσταση στη Θράκη και περιηγήθηκαν στα γραφικά σοκάκια της παλαιάς πόλης. Άργά το βράδυ της ίδιας ημέρας άφιχθηκαν στην Άλεξανδρούπολη, όπου φιλοξενήθηκαν στις εγκαταστάσεις των Κατασκηνώσεων της Μητροπόλεως και διανυκτέρευσαν. Την επόμενη ημέρα οι εκδρομείς επισκέφθηκαν την ιστορική πόλη της

Άδριανούπολης, ξεναγήθηκαν στα αξιοθέατά της και απέλαυσαν έναν ωραίο περίπατο στην αγορά. Επιστρέφοντας στην Ελλάδα, γεύτηκαν άβραμιαία φιλοξενία τόσο από τον Σεβ. Μητροπολίτη Διδυμοτείχου κ. Δαμασκνό, όσο και από τον Σεβ. Μητροπολίτη Άλεξανδρουπόλεως κ. Άνθιμο. Την τελευταία ημέρα επισκέφθηκαν την Ίερά Μονή Νέας Μάρκρης, ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μοναστηριού και συνέχισαν το ταξίδι της επιστροφής. Τελευταίος σταθμός υπήρξε η Βέροια, όπου μετά τη φιλοξενία της εκεί Μητροπόλεως, επισκέφθηκαν το Εκκλησιαστικό Μουσείο που φιλοξενούσε ειδική έκθεση για την επέτειο των 100 χρόνων από την απελευθέρωση της Βέροιας.

ξεναγήθηκαν στα αξιοθέατά της και απέλαυσαν έναν ωραίο περίπατο στην αγορά. Επιστρέφοντας στην Ελλάδα, γεύτηκαν άβραμιαία φιλοξενία τόσο από τον Σεβ. Μητροπολίτη Διδυμοτείχου κ. Δαμασκνό, όσο και από τον Σεβ. Μητροπολίτη Άλεξανδρουπόλεως κ. Άνθιμο. Την τελευταία ημέρα επισκέφθηκαν την Ίερά Μονή Νέας Μάρκρης, ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μοναστηριού και συνέχισαν το ταξίδι της επιστροφής. Τελευταίος σταθμός υπήρξε η Βέροια, όπου μετά τη φιλοξενία της εκεί Μητροπόλεως, επισκέφθηκαν το Εκκλησιαστικό Μουσείο που φιλοξενούσε ειδική έκθεση για την επέτειο των 100 χρόνων από την απελευθέρωση της Βέροιας.

ΑΝΑΣΥΣΤΗΘΗΚΕ Η ΊΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΠΡΟΜΥΡΙΟΥ

Ύστερα από αρκετά χρόνια σιωπής, με την ευλογία και την μέριμνα του Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ίγνατίου, ανασυστήθηκε η Ίερά Μονή Αγίου Σπυριδώνος Προμυρίου Πηλίου, γεγονός που επισήμως ανακοινώθηκε κατά την Ίερά Πανήγυρη (12/12). Ήδη στο Μοναστήρι έχουν εγκατασταθεί τρεις υποψήφιοι Μοναχές, οι οποίες αναλαμβάνουν την αποστολή να ξαναζωντανέψουν έναν χώρο μοναστικής άσκησης και προσευχής και να τον μετατρέψουν σε πόλο έλξης και πνευματικής παρηγορίας για τους φιλομόναχους Χριστιανούς. Κατά τον Πανηγυρικό Έσπερινό της Πανηγύρεως χοροστά-

σε ο Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ίγνατίος, ο οποίος εξέφρασε την χαρά και την συγκίνησή του για την ανασύσταση της Μονής και, μεταξύ άλλων, σημείωσε: «Στο Μοναστήρι και πάλι θα κείει η καντήλα, θα ύμνολογείται και θα λατρεύεται ο Θεός μας, θα τιμάται ο Άγιος και θα είναι ανοικτή η πόρτα του να υποδέχεται άνθρωπος για ψυχική ανάπαυση και ξεκούραση...». Στη συνέχεια ο κ. Ίγνατίος ευχαρίστησε θερμά τον Γέροντα της Μονής και Πνευματικό Πατέρα των υποψηφίων Μοναζουσών π. Γεώργιο Σχοινά, εφημέριο του Ι.Ν. Αγίου Δημητρίου Λουμπαρδιάρη, στην Αθήνα. Επαίνεσε το πνευματικό του έργο και τόνισε πως η παρουσία του αποτελεί έγγυση για τό μεγάλο έγκλημα της ανασύστασης της Μονής. Μετά τό τέλος του Έσπερινού ο Δήμαρχος Νοτίου Πηλίου κ. Νικόλαος Φορτούνας επέδωσε στον Σεβασμιώτατο την Τεχνική Μελέτη, που έκπόνησε ο Δήμος, για την κατασκευή του δρόμου που οδηγεί προς την Ίερά Μονή. Η Μελέτη έχει ήδη υποβληθεί στην Περιφέρεια Θεσσαλίας, προκειμένου τό έργο να χρηματοδοτηθεί από τό ΕΣΠΑ.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΝΕΩΝ ΣΤΗ ΣΙΑΤΙΣΤΑ

Μία ιδιαίτερη πνευματική εμπειρία αλλά και μία ευκαιρία άναψυχής είχαν την ευκαιρία να ζήσουν πενήντα νέοι και νέες που συμμετέχουν στις δράσεις του Συνδέσμου Νέων της Μητροπόλεως μας. Ο Σύνδεσμος Νέων διοργάνωσε με επιτυχία και μεγάλη συμμετοχή ημερήσια εκδρομή στη Σιάτιστα. Τό πρόγραμμα περιελάμβανε επίσκεψη και εκκλησιασμό στην Ίερά Μονή Παναγίας Μικροκάστρου, συνάντηση

επικοινωνίας και ομιλία προς τους νέους του Σεβ. Μητροπολίτου Σιανίου και Σιατίστης κ. Παύλου, καθώς και άβραμιαία φιλοξενία από τον Μητροπολίτη. Η εξόρμηση ολοκληρώθηκε με επίσκεψη και ξενάγηση στην γραφική κωμόπολη της Σιατίστας με τά μακεδονίτικα άρχοντικά και τους ιστορικούς Ναούς. Άξίζει να σημειωθεί ότι ο Σεβ. Μητροπολίτης Σιατίστης μίλησε στους νέους γύρω από φλέγοντα κοινωνικά και πνευματικά θέματα που του τέθηκαν, ενώ άκολούθησε ζωτανός και έποικοδομητικός διάλογος. Η μέρα έκλεισε με επίσκεψη στη λίμνη Πολυφύτου και επιστροφή στο Βόλο.

ΜΕ ΙΕΡΟΠΡΕΠΙΑ ΤΑ ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Με τήν δέουσα ιεροπρέπεια ή Ἐκκλησία τῆς Δημητριάδος ἐόρτασε τήν Ἀνακομιδή τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου, ἡμέρα κατά τήν ὁποία ἀγεῖ τά ὀνομαστήριά του ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἰγνάτιος. Ἡ Πανηγυρική Θεία Λειτουργία τελέστηκε στόν Ἱερό Ναό Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ Βόλου, προεξάρχοντας τοῦ ἐορτάζοντος Ποιμενάρχου, τόν ὁποῖο πλαισίωσαν ὁ Ἱερός Κληρικός καί ὁ εὐσεβής λαός τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας. Στό Ἱερό Βῆμα συμπροσευχόμενοι παρέστησαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες πρ. Πειραιῶς κ. **Καλλίνικος**, Λαρίσης κ. **Ἰγνάτιος**, Σάμου & Ἰκαρίας κ. **Εὐσέβιος**, Βελεστίνου κ. **Δαμασκηνός**,

Ζιχνῶν & Νευροκοπίου κ. **Ἱερόθεος** καί ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Σαφίτας κ. **Δημήτριος** (ἐκ τοῦ Πατριαρχείου Ἀντιοχείας). Στή Θεία Λειτουργία παρέστησαν, ἐπίσης, ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς κ.

Ἀθανάσιος Νάκος, ὁ Περιφερειάρχης Θεσσαλίας κ. **Κώστας Ἀγοραστός**, ὁ Δήμαρχος Βόλου κ. **Πάνος Σκοπινιώτης**, ἡ Βουλευτής Μαγνησίας κ. **Μαρίνα Χρυσοβελώνη**, ἡ Προϊσταμένη τῆς Εἰσαγγελίας Βόλου κ. **Αγορίτσα Καράντζιου**, Ἐκπρόσωποι τῶν Στρατιωτικῶν καί Λιμενικῶν Ἀρχῶν καί τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης. Τόν θεῖο λόγο κήρυξε ὁ Ἀρχιμ. Ἀθανάσιος Κολῆς. Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ἀπευθύνθηκε στόν Κληρικό καί στόν λαό ὁ πνευματικός πατέρας τοῦ ἐορτάζοντος Μητροπολίτου, Σεβ. Μητροπολίτης πρ. Πειραιῶς κ. Καλλίνικος, ὁ ὁποῖος εὐχέθηκε στόν κ. Ἰγνάτιο νά ἔχει τήν δύναμη καί τόν φωτισμό τοῦ Θεοῦ, γιά νά ὀδηγεῖ τό λαό Του σέ δρόμους σωτηρίας. Ἀπό τή μεριά του ὁ κ. **Ἰγνάτιος** ἐξέφρασε τήν μεγάλη χαρά του γιά τήν παρουσία ὄλων, ἰδίως, ὅμως, τοῦ Γέροντά του Μητροπολίτου Καλλίνικου, ἐνῶ ἐπεσήμανε ὅτι ὁ Ἅγιος Ἰγνάτιος παραμένει πάντοτε τό παράδειγμα καί τό πρότυπο τοῦ βίου του. Εὐχαρίστησε ἀπό καρδιάς τούς παρισταμένους Ἀρχιερεῖς, ἐνῶ ἔκανε ἰδιαίτερη μνεῖα στό Πατριαρχεῖο Ἀντιοχείας καί τόν νέο Πατριάρχη κ. Ἰωάννη καί εὐχέθηκε ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀντιοχείας νά ἔχει δύναμη καί προστασία Θεοῦ γιά ν' ἀντιμετωπίσει τήν μεγάλη δοκιμασία τήν ὁποία διέρχεται, καθῶς ἡ Χριστιανική παρουσία σπίν Μέση Ἀνατολή ἀπειλεῖται. Εὐχαρίστησε, ἐπίσης, τούς Ἱερεῖς του, μέ τούς ὁποίους, ὅπως εἶπε «μᾶς ἐνώνουν κοινές ἀγωνίες γιά τήν διακονία τοῦ λαοῦ μας, ἰδίως αὐτές τίς δύσκολες ὥρες», ἐνῶ τόνισε τήν ἀνιδιοτέλεια καί τό πνεῦμα θυσίας πού τούς διακρίνει. Ἐξῆρε, ἐπίσης, τήν ἐνότητα τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας μέ ὄλους τούς παράγοντες τοῦ τόπου, πού εἶναι ἀπαραίτητη γιά τήν ἀντιμετώπιση τῆς κρίσης. «Ἡ ἐνότητα», τόνισε, «εἶναι ἡ μεμπουσία τοῦ ἔργου μας σήμερα, γιατί, ἀλίμονο στό δικασμό...». Τέλος, ἀπευθύνθηκε στό λαό τοῦ Θεοῦ, σημειώνοντας: «Σᾶς εὐχαριστῶ ὄλους. Εἶστε ὁ λαός ὁ ἀγαπημένος, οἱ ἄνθρωποι πού κρατᾶτε ζωντανό τό ὄραμα τῆς ἀλληλεγγύης καί τῆς συμπαράστασης στους συνανθρώπους μας».

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΣΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΑΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Ἐκατοντάδες Γονεῖς τῶν μελῶν τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας καί μέλη τῶν Ἐνοριακῶν Σχολῶν Γονέων, μέ τά παιδιά τους, πλημμύρισαν τίς αἴθουσες τοῦ Συνεδριακοῦ Κέντρου Θεσσαλίας τήν Κυριακή 20/1, σέ ἀνοικτή ἐκδήλωση πού διοργάνωσε ἡ Ἱερά Μητρόπολη Δημητριάδος. Ἡ ἐκδήλωση ἦταν ἐνταγμένη στό πλαίσιο τῆς ποιμαντικῆς μερίμνας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως γιά τόν θεσμό τῆς οἰκογένειας, πού πλήττεται ἀπό τίς συνέπειες τῆς οικονομικῆς κρί-

σης. Ὁμιλητές ἦταν ἡ κ. Ἐλένη Καραγιάννη, Ψυχίατρος παιδιῶν καί ἐφήβων, ἡ ὁποία ἀνέπτυξε τό θέμα «Γονεῖς καί παιδιά: μία συναρπαστική σχέση» καί ὁ κ. Δημήτριος Καραγιάννης, Ψυχίατρος παιδιῶν καί ἐφήβων, δρ Πανεπιστημίου Θράκης, ὁ ὁποῖος μίλησε μέ θέμα «Ἡ ἀναζήτηση τῆς ὁμορφιάς σπίν καθημερινή μας ζωή».

ΤΙΜΗΘΗΚΕ Ο ΠΑΛΑΙΜΑΧΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ Β. ΚΟΤΣΜΑΝΙΔΗΣ

Τήν μνήμη τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν ἐόρτασε ἡ Ἱερά Μητρόπολη Δημητριάδος καί ἡ ἐκπαιδευτική κοινότητα τῆς Μαγνησίας (30/1). Τό πρωί τελέστηκε Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία στόν Ἱερό Ναό Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Βόλου, προεξάρχοντας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Ἰγνατίου. Παρέστησαν οἱ Δ/ντές Α/θμίας καί

Β/θμίας Ἐκπαίδευσης Μαγνησίας, Ἐκπαιδευτικοί καί Μαθητές, ἐκπρόσωποι τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης καί τῶν Στρατιωτικῶν ἀρχῶν, ἐνῶ τελέστηκε μνημόσυνο σπίν μνήμη τῶν κεκοιμημένων Ἐκπαιδευτικῶν καί Ἀρτοκλασία ὑπέρ ὑγείας τῶν μελῶν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ κόσμου τῆς περιοχῆς μας μαθητῶν καί Ἐκπαιδευτικῶν.

Πρό τῆς ἀπολύσεως, ὁ Σεβασμιώτατος, ἀπευθυνόμενος στους Ἐκπαιδευτικούς, τόνισε ὅτι ἡ Τοπική μας Ἐκκλησία, εἶναι πάντοτε σπίν διάθεσή τους, νά διακονήσει τό ἔργο τους. «Ἡ μόνη μας ἐλπίδα γιά τό μέλλον μᾶς εἶναι ἡ Παιδεία μας... Διδάξτε στό παιδιά ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἀπό ὅπου καί ἄν προέρχεται δέν παύει νά εἶναι μία ζωντανή εἰκόνα τοῦ Θεοῦ. Σηκῶστε τό τεῖχος ἀπέναντι σέ φαινόμενα ρατσισμοῦ, ναζισμοῦ καί περιθωριοποιήσεως ἀνθρώπων. Κρατήστε ὄρθια τήν Ἑλληνορθόδοξη παράδοσή μας πού σέβεται τόν κάθε ἄνθρωπο καί ἐνώνει τό λαό». Ἀμέσως μετά, στό Πν. Κέντρο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως πραγματοποιήθηκε ἡ καθιερωμένη ἐπίσια ἐκδήλωση πρὸς τιμὴν τῶν Ἐκπαιδευτικῶν, κατά τήν ὁποία τιμήθηκε μέ τήν Ἀνώτατη Τιμητική διάκριση τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας, τόν Χρυσό Σταυρό μετά Διπλώματος, ὁ παλαίμαχος Ἐκπαιδευτικός, Θεολόγος κ. Βασίλειος Κοτςμανίδης, γιά τήν μεγάλη προσφορά σπίν Ἐκπαίδευση. Γιά τόν τιμηθέντα μίλησαν δύο παλαίμαχοι συνάδελφοί του, ὁ τ. Λυκείαρχος κ. Ἰωάννης Πατρικός, Πρόεδρος τοῦ Ὁρθοσκευτικοῦ καί Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι» καί ὁ τ. Γυμνασιάρχης κ. Δημοσθένης Λέμας. Ὁ Σεβασμιώτατος ἐπαίνεσε τόν κ. Κοτςμανίδη γιά τό ἐκπαιδευτικό του ἔργο, τόν χαρακτήρισε «χαρισματικό ἄνθρωπο, πού ὅμως, δέν ὑπῆρξε αὐτάρκης, μῖς καί μέχρι σήμερα προσπαθεῖ νά εἶναι παρών καί συμμετοχός σέ θεολογικούς διαλόγους, ἔχοντας ἀποψη, ἀκούγοντας καί μελετώντας ἄλλες γνώμες...» Ὁ τιμηθείς εὐχαρίστησε ἀπό καρδιάς τόν Σεβασμιώτατο γιά τήν ἀπονομή τῆς τιμητικῆς διάκρισης καί μίλησε γιά τήν θέση τοῦ Θεολόγου στό Σχολεῖο.

ΤΙΜΗΘΗΚΕ Η ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΤΟ ΒΟΛΟ

Με τήν δέουσα ιεροπρέπεια καί ἀπλότητα ἡ Ἐκκλησία τῆς Δημητριάδος τίμησε τήν μνήμη τοῦ Πολιούχου τοῦ Βόλου Ἀγίου Νικολάου. Ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός τελέστηκε στόν κατάμεστο ἀπό τόν λαό τοῦ Θεοῦ πανηγυρίζοντα Μητροπολιτικό Ἱερό Ναό Ἀγίου Νικολάου Βόλου, χοροστατοῦντος τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Σαλῶνων κ. Ἀντωνίου, ὁ ὁποῖος κήρυξε τόν θεῖο λόγο. Τόν κ. Ἀντώνιο πλαισίωσαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες

Θηβῶν & Λεβαδείας κ. Γεώργιος καί Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος καί πλειάδα κληρικῶν τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας. Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς τελέστηκε Πανηγυρική Θεία Λειτουργία, ἱεουργοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θηβῶν & Λεβαδείας κ. Γε-

ωργίου, ὁ ὁποῖος κήρυξε τόν θεῖο λόγο, συλλειτουργούντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Βελεστίνου κ. Δαμασκηνοῦ, Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου καί τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Σαλῶνων κ. Ἀντωνίου. Τό «παρών» ἔδωσαν ὁ Περιφερειάρχης Θεσσαλίας κ. Κώστας Ἀγοραστός, ὁ Δήμαρχος Βόλου κ. Πάνος Σκοτεινιώτης, ἡ Βουλευτής Μαγνησίας κ. Μαρίνα Χρυσοβελώνη, ἐκπρόσωποι τῶν Στρατιωτικῶν καί Λιμενικῶν Ἀρχῶν καί τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης. Ἀμέσως μετὰ ξεκίνησε ἡ λιτανεὺση τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας καί τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ἀγίου Νικολάου στοὺς κεντρικούς δρόμους τῆς πόλης, μετὰ κατεύθυνση πρὸς τὴν παραλία τοῦ Βόλου. Ἐκεῖ τελέστηκε Ἀρτοκλασία καί ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος ἀπηύθυνε τόν καθιερωμένο ἑορτιό χαιρετισμό. Κατ' αὐτόν, χαρακτήρισε τόν Ἅγιο Νικόλαο «Πνευματικό ἡγέτη τῆς πόλης», πρότυπο γιὰ κάθε ἄνθρωπο ὁ ὁποῖος κατέχει ἡγετική θέση μέσα σπὴν Πολιτεία καί σπὴν Ἐκκλησία, «τόν πολιτικό, τόν κληρικό, τόν ἐκπαιδευτικό, τόν οἰκογενειάρχη». Σπὴ συνέχεια ἐπεσήμανε πὼς «ἡ ἐποχή μας ἀναζητᾷ καί πάλι τοὺς αὐθεντικούς ἡγέτες, διότι ὅλοι μας μπορούμε νὰ ὁμολογήσουμε ὅτι ξεχάσαμε τοὺς κανόνες τῆς χρηστότητας, τῆς τιμιότητας, τῆς ἐγκράτειας καί χάσαμε τὴν ἐμπιστοσύνη κάθε ἡγεσίας. Αὐτὸ συνέβη γιὰτί, πολλές φορές, ὀδηγηθήκαμε μέσα ἀπὸ βίαιες καταστάσεις, ἐκβίασαμε πράγματα. Καί βέβαια, ὅταν δέν τηροῦνται οἱ κανόνες καί ὑπάρχει ἀναντιστοιχία λόγων καί ἔργων, τότε προκαλεῖται ἡ βία, πού ἔχει μόνο τραγικά ἀποτελέσματα δικασμοῦ. Τότε ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ φθορὰ προκύπτει ὅταν λείπει ἡ ἐγκράτεια, ὅταν ὁ πλουτισμός γίνεται στόχος ζωῆς, ὅταν τὰ ὑλικά ἀγαθὰ ὀδηγοῦν σέ ἀπληστία καί χάνεται τὸ μέτρο, στό βωμό τοῦ κέρδους, πού δέ διστάζει νὰ καταπατᾷ ἀρχές καί ἀνθρώπους... Πρέπει νὰ σταθοῦμε, τούτη ἰδιαιτέρα τὴν στιγμή, ὁ καθένας στόν χῶρο τῆς εὐθύνης του, πρῶντας τοὺς κανόνες, κάνοντας τὴν πίστη πράξη, γιὰτί αὐτὸ εἶναι πού μᾶς ἔλειψε... Τέλος, ὁ Σεβασμιώτατος ἐπεσήμανε τὴν ἄριστη συνεργασία Ἐκκλησίας καί Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης γιὰ τὴν διατήρηση τῆς κοινωνικῆς συνοχῆς στόν τόπο μας καί ἐπαίνεσε τὴν στάση εὐθύνης τοῦ Βολιώτικου λαοῦ τὴν περίοδο τῆς κρίσης, μετὰ τὴν ἀνάπτυξη ἑνὸς δικτύου κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης, γιὰ τὴν προστασία καί ἐνίσχυση τῶν ἐμπερίστατων συμπολιτῶν μας.

ΛΑΜΠΡΑ ΤΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΣΤΟ ΒΟΛΟ

Με λαμπρότητα καί ιεροπρέπεια ἐορτάστηκε ἡ μεγάλη Δεσποτική ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων στό Βόλο, μετὰ ἐπίκεντρο τόν Μητροπολιτικό Ἱερό Ναό Ἀγίου Νικολάου, ὅπου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Ἰγνάτιος τέλεσε τὴν πανηγυρική Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, παρουσία πλήθους πιστῶν. Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ κ. Ἰγνάτιος τέλε-

σε τὴν Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ, σπὴν ὁποία παρέστησαν ὁ Περιφερειάρχης Θεσσαλίας κ. Κώστας Ἀγοραστός, ὁ Δήμαρχος Βόλου κ. Πάνος Σκοτεινιώτης, οἱ Βουλευτές Μαγνησίας κ.κ. Ἀθανάσιος

Νάκος καί Μαρίνα Χρυσοβελώνη, ἡ ἡγεσία τῶν Στρατιωτικῶν, Λιμενικῶν καί Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν, ἐκπρόσωποι φορέων καί τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης. Ἀμέσως

μετὰ ξεκίνησε ἡ καθιερωμένη λιτανεὺση στούς δρόμους τῆς πόλης, μετὰ κατεύθυνση πρὸς τὴν παραλία τοῦ Βόλου, ὅπου, ἀπὸ εἰδικὰ διαμορφωμένο σκάφος, ἔγινε ἡ κατάδυση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ στὰ νερά τοῦ Παγασπικοῦ. Ἐπὶ τῶν νεῶν ἄνδρες βούτηξαν στὰ παγωμένα νερά, ἀψηφώντας τὸ δριμύ ψυχός καί δέχθηκαν ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Σεβασμιωτάτου ἕναν ἀσπένιο Σταυρό ὡς εὐλογία. Ἀπευθυνόμενος στό συγκεντρωμένο πλήθος ὁ κ. Ἰγνάτιος ἐκθείασε τὴν ἀδελφσύνη καί τὴν ἀλληλεγγύη πού ἐπέδειξε ὁ λαός μας καί τὰ φεινὰ Χριστούγεννα, «ἐνώνοντας τὰ χέρια του σέ μία ἀλυσίδα ἀγάπης, θυσίας, προσφορᾶς καί δύναμης...» Σέ ἄλλο σημεῖο ὁ κ. Ἰγνάτιος ἐπεσήμανε ὅτι ἡ Βάπτισμα τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ ἀπαρχὴ τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ τοῦ ἔργου: «πλέον ὁ Χριστὸς εἰσέρχεται σπὴν ζωὴ ὅλου τοῦ κόσμου, δίνει νέο νόημα σπὴν ἱστορία, ἀγιάζει τὴν κτίση, εὐλογεῖ τίς ψυχές καί μᾶς καλεῖ σέ μία πορεία σωφροσύνης, ὑπομονῆς, ἀλληλεγγύης καί ἀγάπης...». Τέλος, ὁ Σεβασμιώτατος εὐχήθηκε καί κατὰ τὴν νέα χρονιά «νὰ πορευτοῦμε μετὰ ἀγιότητα καί σωφροσύνη. Ὅλοι νὰ γευτοῦμε τοὺς καρπούς τῆς ἀγάπης καί τῆς ἐνότητος καί προπαντός, νὰ μὴν ἐπιτρέψουμε σέ κανένα νὰ μᾶς διαірῆσει καί νὰ μᾶς δικάσει. Ἡ ἐνότης εἶναι τὸ ὄπλο μας, ἡ προσευχὴ καί ἡ πίστη μας ἡ δύναμή μας...»

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Ἔτος 32ο • Ἀρ. Φύλλου 381-382 • Ἰανουάριος-Φεβρουάριος 2013

Ἐκδότης: Μητροπολίτης Δημητριάδος Ἰγνάτιος
Διευθυντής: Ἀρχιμανδρίτης Ἐπιφάνιος Οικονόμου
Φιλολογική ἐπιμέλεια: Χρῖστος Δ. Ξενάκης
Υπεύθυνος κυκλοφορίας: Ἀρχιμανδρίτης Μάξιμος Παπαϊωάννου
Μηχανογράφηση: Βασιλικὴ Ἀντωνάκη
Ἐκτύπωση & Βιβλιοδεσία: ΠΑΛΜΟΣ

Ἰδιοκτησία: Ἱερά Μητρόπολις Δημητριάδος
Διεύθυνση: Τ.Θ. 1308 • 38001 Βόλος
Τηλέφωνο: 24210 93500 • Fax: 24210 67903
Internet: www.imd.gr
E-mail: idiaitero@imd.gr

«Ὁ κόσμος ἀλλάζει μέ ἔργα, συνέπεια καί θυσία!»

Σέ καιρούς δύσκολους καί σκληρούς, ὅπου, κατά γενική ὁμολογία, ἡ παιδεία καλεῖται νά ἀναπληρώσει ποικίλα κενά, πολλά ἀπό τά ὁποῖα δημιουργήθηκαν σέ ἀνύποπτο χρόνο καί ἀπό διάφορους παράγοντες, ἡ Ἐκκλησία μας προβάλλει ὡς πρότυπα Παιδείας τρεῖς μορφές, πού, ὄχι ἀπλῶς δίδαξαν, ὄχι ἀπλῶς συνέγραψαν, ὄχι ἀπλῶς κήρυξαν, ἀλλά φανέρωσαν μέ τήν ἴδια τή ζωή τους ἕνα διαφορετικό τρόπο ζωῆς, τρόπο ἐλπίδας, προοπτικῆς καί ὑπέρβασης.

Κι αὐτό, διότι πάντα ἐπεσήμαινε τόν κίνδυνο, ἡ γνώση νά παγιδέψει τόν ἄνθρωπο σέ μία στείρα ὀμφαλοσκοπία καί νά στερῆσει τόν ὄριζοντά του ἀπό πολύτιμες διαστάσεις τῆς ζωῆς. Δυστυχῶς, ἔφτασε ὁ καιρός, ὅπου ἡ ἀγωνία αὐτή δικαιοῦθηκε. Ἄπιστευτος ὁ ὄγκος τῶν ἐπιστημονικῶν ἐπιτευγμάτων σήμερα. Ἄπιστευτος καί ὁ ὄγκος τῆς πληροφορίας. Ὅλη ἡ γνώση βρίσκεται διαθέσιμη καί ἡ ζωή μας ἀλλάζει διαρκῶς ἀπό τίς τεχνολογικές ἐξελίξεις. Ἄπιστευτα ὅμως καί τά ἀδιέξοδα, τόσο τά ὑπαρξιακά, ὅσο καί τά κοινωνικά. Μία ἀνθρωπότητα ἀδύναμη νά διαχειριστεῖ τούς καρπούς τῶν μυστικῶν πού ἀνακάλυψε καί ἀνήμερη νά ἀπαντήσει σέ θεμελιώδη ἐρωτήματα καί στοιχειώδεις ἀνάγκες τῶν κοινωνιῶν τῆς. Διότι, πόσο ἐνδιαφέρει τόν πεινασμένο, τόν ἄστεγο, τόν ἐξοργισμένο ἀπό τήν ἀδικία καί τόν ἀπελπισμένο ἀπό τήν περιθωριοποίηση σύγχρονο ἄνθρωπο, ἡ κατασκευή ἑνός ἀκόμη τεχνολογικοῦ θαύματος; Ἀλλά καί ἐκεῖνος πού ἔχει τή δυνατότητα νά τό ἀποκτήσει, πόσο τόν βοήθησε νά νοηματοδοτήσει τή ζωή του καί νά ἀποκαταστήσει τήν ἰσορροπία στήν ψυχὴ καί στίς σχέσεις του;

Σήμερα, περισσότερο ἀπό ποτέ, ἡ προβολή τῶν προσωπικοτήτων τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν γεφυρώνει αὐτό ἀκριβῶς τό χάσμα, ἀνάμεσα στή γνώση καί τό νόημα τῆς ζωῆς. Θυμόμαστε καί τιμοῦμε, ὄχι μόνον τρεῖς ἐπισκόπους, ὄχι μόνον τρεῖς ἁγίους, ἀλλά καί τρεῖς κορυφαίους ἐπιστήμονες τοῦ καιροῦ τους, οἱ ὁποῖοι ἀναζήτησαν μέ ἐπιμονή, ὅ,τι εἶχε νά τούς προσφέρει ἡ ἐποχή τους, κατέκτησαν μέ ἀφάνταστη ἐργατικότητα τό σύνολο σχεδόν τῆς διαθέσιμης γνώσης καί μέ σκέψη πρωτότυπη καί διεισδυτική, τήν προχώρησαν

ἀκόμη παραπέρα. Δέν ἀρκέστηκαν ὅμως στήν ἀπλή συσσώρευση τῆς. Ἀπό αὐτοσκοπὸ, τήν μετέβαλαν σέ ἐργαλεῖο ἑνός καινούργιου κόσμου, πού θά ἔχει τόν ἄνθρωπο ἀποκαταστημένο στήν ἀξία καί τό μεγαλεῖο του, ἱκανὸ νά δημιουργεῖ, νά σχετίζεται, ἀλλά καί νά διατηρεῖ ἀνοιχτὸ τό δρόμο πρὸς τήν αἰωνιότητα.

Ὁ πανανθρώπινος αὐτὸς πόθος, ἦταν καί τότε τόσο ἔντονος καί τόσο διακαής, ὅσο καί σήμερα. Ἀλλά καί τότε, ὅπως καί τώρα, εἶχε γίνει φανερό, πὼς ὁ κόσμος δέν ἀλλάζει μέ διαπιστώσεις, ἀλλά μέ ἔργα, συνέπεια καί θυσία. Αὐτὸ τό τρίπτυχο ἀπετέλεσε γιὰ ἐκείνους, τόν δρόμο, πού τούς ὁδήγησε σέ ὁρατὰ ἀποτελέσματα. Ὑπῆρξε ὅμως δρόμος, μέ ὁδηγὸ τήν πίστη στὸν Θεὸ τῆς ἔμπρακτης ἀγάπης, τόν Θεὸ τῆς ἀκλόνητης στοῦς πειρασμούς συνέπειας, τόν Θεὸ τῆς σταυρικῆς θυσίας. Ἡ πίστη εἶναι πού μετασχημάτισε τήν φιλομάθεια τοῦ Μ. Βασιλείου σέ ἐπανάσταση ἀνθρωπιάς, τήν ρητορικὴ δεινότητα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου σέ ἄτεγκτη κριτικὴ τῆς διαφθορᾶς, τόν στοχασμὸ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου σέ ὁδὸ πρὸς «τὴν εἰρήνην τοῦ Θεοῦ, τὴν ὑπερέχουσα πάντα νοῦν» (Φιλ. 4:7). Καί ἂν τό ἔργο τους ἀποτελεῖ μέχρι καί σήμερα μέτρο καί συνείδηση τοῦ κόσμου μας, εἶναι διότι στά θεμέλιά του τοποθέτησαν χωρὶς δισταγμὸ τήν ἴδια τή ζωή τους. Ἡ ἀνιδιοτέλεια, ἡ ἀσυμβίβαστη ἀγωνιστικότητα καί ἡ ἀγάπη ὡς πρώτη προτεραιότητά τους, τούς ἀκολούθησαν μέχρι τὴν τελευταία τους ἀναπνοή.

Αὐτὸς ὁ δρόμος ἀποτελεῖ καί τό νόημα τῆς σημερινῆς γιορτῆς ἐν μέσῳ μίας ἐποχῆς μέ ἐρειπωμένο παρόν, σκοτεινὴ προοπτικὴ καί ἀπουσία συνέπειας λόγων καί ἔργων. Εἶναι ὁ δρόμος, πού μπορεῖ νά ὁδηγήσει τή σημερινὴ ἀνθρωπότητα σέ προορισμὸ χαρᾶς, ἐλπίδας καί δικαιοσύνης, πρὸς τόν ὁποῖον θά κατευθύνει τό σύνολο τῶν ἐπιτευγμάτων ἀλλά καί τῶν ἐπώδυνων ἐμπειριῶν τῆς. Διότι ὁ πόνος ἀπὸ τίς συσσωρευμένες πληγές τῆς ἀπληστίας καί τῆς σκληροκαρδίας, πού ἔθεσε ὡς νόημα καί ὑπέριστατες ἀξίες, εἶναι πολὺς.

Αὐτὸ ὅμως πού δίνει στό ὄραμα αὐτὸ βάσιμες ἐλπίδες ὑλοποίησης, ἐν ἀντιθέσει μέ οικονομικούς στόχους καί κοινωνικά ὁράματα πού καθημερινὰ διαψεύδονται, εἶναι ἡ ἴδια ἡ ζωή τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν. Μία ζωή, πού, ὡς ἐλπιδοφόρα μαρτυρία διαμέσου τῶν αἰώνων βοᾷ, πὼς ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἀποτελεῖ βεβαίως μίαν ἐσχατολογικὴ προοπτικὴ, τά σημάδια ὅμως πού ὁδηγοῦν πρὸς αὐτήν, μποροῦν, ὅπως τότε ἀπὸ ἐκείνους, ἔτσι καί σήμερα ἀπὸ μᾶς, νά φανερόνται ἀνά πᾶσα στιγμή στὸν κόσμο μέ τήν ἴδια τή ζωή μας, νά σχηματίζουν μίαν φωτεινὴ διαδρομὴ μέσα στό πῶς πυκνὸ σκοτάδι καί νά καλοῦν κάθε στιγμή τούς «κοπιῶντας καί πεφορτισμένους» (Μτθ. 11:28) σέ πορεία ἐξόδου καί λύτρωσης.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ

